Leto XLVI. - Štev. 24 (2296) - Četrtek, 16. junija 1994 - Posamezna številka 1300 lir

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Pubblicità inferiore 50%
Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978
Poduredništvo: 34133 Trieste - Trst - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307 - Poštni t/rn 10647493 Zadruga Goriška Mohorjeva

TAXE PERÇUE | GORIZIA
TASSA RISCOSSA | ITALY

NAŠ UVODNIK

Tudi za letošnje šolsko leto so se zaprla šolska vrata...

V tednu, ki je za nami, so se zvrstile šolske maše. Nekje so bile bolj obiskane, drugje manj. Nekatere šole so poskrbele, da so jih lepo pripravile, druge so sodelovale v manjši meri. Velik »ho-ruk«, ko se začenjajo počitnice, veselje za šolarje, skrb za vse tiste, ki so končali, kot tudi breme za marsikatero družino, kako bo potekel čas med počitnicami... Kot vsaka stvar prinaša tudi počitnice svoje sončne in senčne strani. Nekateri so načrtovali že vse mogoče, drugi, malo starejši, pa si na tiho želijo, da bi kje zaslužili kakšno liro, da bi tako razbremenili družinske izdatke. Nekateri pa se tudi zavedajo, da je pred njimi nekaj mesecev, ki jih bodo tako ali drugače preživeli po svojem okusu, za marsikoga pa bodo lahko tudi usodni ali slabi.

Ko so se po naših mestih te dni posebej slovesno vile prave procesije mladih, človek, še zlasti, če jim posveča kar deset mesecev na leto kot vzgojitelj, o njih lahko misli marsikaj. Velikokrat nad to našo ljubo »otročadjo in mularijo« tarnamo, jo kritiziramo in vedno znova ugotavljamo, da je vsako leto po naših šolah slabše... (Naj mi šolski optimisti ne zamerijo za ta stavek!) Na tiho pa si sam priznam in ne vem, če boste to priznali z mano tudi vi, da so današnji otroci osebe za jutrišnji dan, mi starejši pa smo otroci včerajšnjega! To je dejstvo. *Tudi nismo bili ne veliko boljši in ne veliko slabši od današnjih otrok!* Res pa je in pred tem si ne smemo zastirati oči, da je današnji svet kraj nemira, hrupa in vsega, kar človeka raztresa in sili v svet, ki je naravnan v tostranost. Vsaj starejši, ne glede na to, kako na vse skupaj gledamo, pa bi se kljub vsemu morali nečesa zavedati: »Proti onostranosti - v svet osebne duhovnosti - vodi pot čisto preproste, navadne ljubezni!« Ljubezen kot popolno sprejemanje naših otrok takšnih, kot pač so, čeprav so drugačnih »mer«, kot so naše želje.

Ljubezen zna sprejemati, razumevati, odpuščati, predvsem pa mladim kazati pot naprej. To pa bo, če se bomo mi starejši tega zavedali, ostalo globoko zakoreninjeno v njih samih. Kar spomnimo se na svojo prehojeno pot! Naj bo ta mali zapis v spodbudo in premislek enim in drugim!

Ambrož Kodelja

Nihilizem, splav, laicizem peljejo človeka v prepad

INTENZIVNE PRIPRAVE NA 3. TISOČLETJE

V torek, 14. junija, je v Rimu končal svoje delo konzistorij, ki se ga je poleg svetega očeta udeležilo 114 kardinalov. Konzistorij je v bistvu začrtal pot Cerkve v tretje tisočletje. Sveti oče naglaša: »Ne moremo priti pred Kristusa, Gospoda zgodovine, tako razdeljeni, kot smo na žalost bili v drugem tisočletju.« Nadalje je papež v svojem klenem in vsebinsko bogatem govoru od vseh kristjanov zahteval: »Samo pogumno priznanje krivde in tudi vseh pomanjkljivosti, ki smo jih kristjani zagrešili tekom zgodovine, lahko dà novega zagona evangelizaciji in tudi pripomore k lažjemu združevanju vseh sprtih cerkvà.« Prav o tem je papež veliko govoril, namreč o zbližanju in končni združitvi katoliške in pravoslavne Cerkve. Vloga Matere božje je pri tem nezamenljiva, saj je papež dejal: »Prav Marija nam bo pomagala najti skupno pot k združitvi med katoliškim Zahodom in pravoslavnim Vzhodom. V perspektivi leta 2000 je to morda naša največja naloga.« Sveti Oče vidi v priprošnji Marije velikansko milost, saj se je njene pomembne navzočnosti v svojem življenju prvič najbolj zavedel ob priliki atentata na Trgu svetega Petra v Rimu, prav zato ji tudi toplo priporoča dežele, v katerih divja vojna, še posebno Bosno in Ruando.

Na zasedanju konzistorija je bilo sklenjeno tudi to, da bo leto 1999 posvečeno Materi božji. Ko pa je papež govoril o odnosih Vatikana z drugimi državami, se je posebno veselil normalizacije odnosov med Izraelom in Svetim Sedežem; zaželel si je, da bi se enako zgodilo tudi s Kitajsko in nekaterimi državami na daljnem Vzhodu, povedal je, da ima Vatikan sedaj urejene diplomatske odnose s 151 državami in da se izboljšujejo odnosi z Rusijo. Poglavje zase je seveda odnos med katoliško Cerkvijo in muslimanskim svetom: papež je poudaril predvsem dejstvo, da v nekaterih muslimanskih državah katoličani ne morejo izpričevati svoje vere. Zavzel se je za enakopravnost kristjanov v muslimanskih državah tako, kot je to že storjeno v Italiji, kjer so nedavno lahko muslimanski verniki v Rimu zgradili mogočno mošejo. »To naj bo vsem v razmislek!«, pravi papež Janez Pavel II. Nadalje je ostro zavrnil vse tiste, ki govorijo, da je proglasil preveč svetnikov v tem stoletju; poudaril je izreden pomen novega katekizma in svetovnih srečanj z mladimi. Za prihodnost je papež napovedal sinode za Južno Ameriko, Severno Ameriko in Azijo, v bližnji prihodnosti pa izredno pomembna srečanja v Jeruzalemu in na Sinaju.

Jurij Paljk

Mlade generacije pred tretjim tisočletjem

Katoliška Cerkev z vso odgovornostjo pripravlja mlade generacije na vstop v tretje tisočletje. Najmlajšim, ki bodo jutri odrasli, ponuja Cerkev nauk, vrednote evangelija in veselje do življenja.

Goriške občinske volitve

Crocetti in Valenti se bosta pomerila v balotaži

Z ozirom na izide goriških občinskih volitev lahko rečemo, da niso šle tako slabo, kot smo se zbali po rezultatih za evropske, pa tudi ne tako dobro, kot smo si dovolili upati. Kaže, da poneumljanje množic, ki ga že več let izvaja Berlusconijev televizijski projekt, ni še izčrpalo svojega eksplozivnega političnega naboja. Kandidat Forza Italia in Nacionalnega zavezništva Valenti ima z 42% glasov veliko prednost pred kandidatom transverzalcev Crocettijem, ki je prejel 27,4% glasov. Skupni kandidat Severne lige in Ljudske stranke Geromin je prejel 19,4%, kandidat Zelenih Fiorelli pa 11,1%.

Crocetti išče sedaj konsenz predvsem pri zelenih in v katoliških krogih. Če gledamo objektivno, lahko mirnodušno rečemo, da predstavlja njegov program povsem naravno izbiro tako za ene kot za druge. Po drugi strani pa se zavedamo, da kjer vidijo danes ljudje plapolati zastavo gibanja Forza Italija, kar hitro pozabijo na razum in logiko ter postanejo kot otroci, ki drvijo za odletelim zmajem ne zavedajoč se, da je pred njimi prepad.

Prav zaradi tega bi bilo nedopustno zadržanje Zelenih, ko bi se ne odločno in javno opredelili za podporo kandidatu Crocettiju. Prav ta-

(se nadaljuje na 5. strani)

Plaz se ni ustavil

Evropske volitve so šle mimo predvsem kot notranjepolitični dogodek: nihče se ni zmenil za evropske probleme, vsi pa so govorili o vladi, novih zavezništvih in programih. Odmevale so tudi Berlusconijeve obljube, a so imele obstojnost tradicionalnih vab za naivne volilce, ki so nasedli, vendar pa ne tako zelo, da ne bi to bilo zanimivo tudi za nas: Berlusconijev potres se je res podaljšal in podrl še tisto, kar je ostalo od marčnih volitev, vendar pa je pojav ostal površinski. Novega zagona je dobila objestnost zmagovalca, ki grozi z novimi volitvami, če mu bo opozicija kaj nagajala v senatu, kjer nima večine. Berlusconi bi se že rad otresel nadležnega Bossija, katerega je oskubil za nekaj odstotkov volilcev, manj pa mu preseda Fini, ki se hoče rešiti skrajnih fašistov, da bi tako dobil legitimnost za novo sredinsko stranko z Berlusconijem. Oba pa delata račune brez krčmarja. Berlusconijevo gibanje je dokaj neobstojno: nima zgodovine, idej, tradicije, niti na vidnejše osebnosti ne more računati, program pa je izrazito »potrošniški«, zlasti je šibak na socialnem področju, čeprav obljublja stotisoče in celo milijon delovnih mest. Berlusconi je zato moral sam nastopiti kot glavni kandidat na evropskih volitvah, da je privabil volilce in tako dobil pravo poplavo glasov, ki jih bodo izkoristili njegovi slamnati možje. Že to meji na volilno sleparijo, prvič pa se je zgodilo, da se je na volitve za Strasbourg predstavil predsednik vlade, celo v vseh volilnih okrožjih. Teh in ostalih vab pa ljudstvo ni opazilo, ampak je z marčnim zagonom šlo naprej v svojem navdušenju za novim voditeljem. Gibanje Forza Italia pa ni bilo deležno množične zagledanosti tam, kjer Berlusconi ni mogel nastopiti, kot na primer na upravnih volitvah na Sardiniji. To pomeni, da so hoteli voliti predvsem človeka in ne stranke. Streznitev bo prišla kmalu, čim »novi človek« ne bo mogel držati danih obljub.

Zdaj je moralo že vsem postati jasno, da so se volilci spremenili, da ne poznajo več zvestobe stranki in niti strankarske discipline, pač pa se odločajo po svojem. To je gotovo huda nezaupnica tradicionalnim strankam, ki so si jo tudi povsem zaslužile ali z raznimi aferami (KD, PSI, PRI, PSDI) ali pa z negotovostjo in nedoslednostjo, kot na primer bivša komunistična partija, ki z veliko težavo ubira zmernejše poti in pri tem ne prepriča nikogar, še najmanj pa morebitnih simpatizerjev. Occhetto se je v tej volilni kampanji obračal na somišljenike, ne pa na volilce neposredno, kot je to storil Berlusconi, ki je očitno bil dovolj prepričljiv kljub temu, da nima daru govornika, ki bi se obračal na množice. Kljub vsemu je to, kar ima, bilo dovolj za zmago nad Occhettom in tovariši. Te volitve so obenem potrdile, da imajo volilci raje tistega, ki z optimizmom govori o prihodnosti, kot pa onega, ki opozarja na prihajajoče težave, čeprav ima slednji bolj prav. Veliko razočaranje torej na levici, kjer so pridobili na glasovih edino zeleni, ki so potegnili za sabo razočarance.

V sredini je Ljudska stranka, s Segnijevim gibanjem zraven, doživela novo izgubo glasov in s tem praktično dosegla dno. Prišla je do tiste gole, a trdne baze, s katero bo začela graditi novo stranko, čeprav ne bo verjetno nikoli dosegla nekdanjega obsega. Zato pa bo morda čistejša, manj kompromisarska in bolj pripravljena potegovati se za svoje ideale, ne pa toliko za kontingentne koristi. Izmed ostalih list velja še razmislek za Federalizem, manjšinsko listo, ki je doslej že dvakrat poslala svojega zastopnika v Strasbourg, tokrat pa ji ni uspelo. Odpovedala je Sardinija, kjer je avtonomistično gibanje praktično propadlo. Najti bo treba pač drugo, zanesljivejšo pot za Evropski parlament.

— S

Janez Pavel II. odločno proti splavu

Družine je povabil k molitvi za oktobrsko svetovno srečanje družin

V nedeljo se je na Trgu sv. Petra, kjer se je kljub dežju zbrala številna množica vernikov, mogočno dvignil papežev glas, ko je sv. oče potrdil svoj odločni NE splavu in katerikoli drugi obliki umetnega načrtovanja rojstev. S tem je utišal nekatere dvome, ki so se pojavili v javnem mnenju, ko je prejšnje dni papeževa akademija znanosti sprejela nekoliko alarmističen dokument o razvoju natalitete po letu dva tisoč.

»V letu družine - je dejal - je treba najprej potrditi tisto temeljno človeško pravico, ki je pravica do življenja. Ne smemo zanikati te pravice s tem, da na primer legaliziramo ukinitev človeškega življenja predvsem tistih, ki niso še rojeni.«

Svoje trditve je utemeljeval na podlagi svoje zadnje okrožnice Veritatis splendor. Citiral je tudi sv. Pavla, ko je dejal, da se »človekova vest predstavlja kot priča, ker obsoja človeka, ki je prekršil zakon, ki je zapisan v njegovem srcu, opravičuje pa ga, kadar mu je zvest. Prav zato živeti v skladu s svojo vestjo pomeni živeti po zakonu svoje narave.«

Nagovor je papež zaključil z molitvijo, v kateri je prosil Jezusa Kristusa, s posredovanjem Matere življenja, da bi ljudje spoštovali božji zakon, ki je zapisan v človekovem srcu, da bi torej spoštovali pravico do življenja za vsako človeško bitje, ki je bilo spočeto. »Samo s spoštovanjem božje postave lahko dosežemo večno življenje.«

Ob tem je papež Janez Pavel II. izrekel tudi iskreno voščilo dvanajstim parom različnih narodnosti, ki so se

ravnokar poročili pri sv. daritvi, ki jo je daroval kardinal Truijllo. Družine vsega sveta pa je povabil, naj se v duhu povežejo z njim v pričakovanju in pripravi svetovnega srečanja družin, ki bo meseca oktobra v Vatikanu.

Pravica do življenja in skrb za družino sta danes predmet najbolj goreče papeževe molitve; življenje in družina sta nujno povezani, saj ni enega brez druge, povezani pa sta tudi kot naravni sad človeške zvestobe Bogu in človeški naravi, s katero nas je Bog s Stvarjenjem odel. Naj bo molitev tudi za nas orodje, s katerim lahko zaživimo in izpričamo ljubezen, v katero nas Bog prek sv. očeta tako goreče kliče. **DH**

Ob smrti misijonskega brata Marcela Kerševana C. M.

Rojen v Trstu v župniji sv. Jakoba 1. junija 1907 je 87-leten umrl 4. junija v bolnici v Gorici. Po odsluženi vojaščini je bil kot dvaindvajsetleten sprejet v Misijonsko družbo sv. Vincencija Pavelskega (lazariste) v Ljubljani. Ni študiral. Doma je po osnovni šoli opravil le prvi razred tedaj begunske goriške slovenske gimnazije v Trstu. V Družbo lazaristov je želel zato, da bi našel pot v misijone. Doma smo bili namreč naročeni na več slovenskih verskih mesečnikov, med temi tudi na Katoliške misijone.

Leta 1926 so belgijski lazaristi začeli z lastnim misijonom v tedanjem Belgijskem Kongu, ob reki Kongo tik pod ekvatorjem. Marcel si je zaželel tja. Med opravljanjem noviciata je bil zaposlen v tedaj novi misijonski tiskarni v Grobljah pri Domžalah.

9. sept. 1933 je odpotoval proti Parizu in Belgiji, od tam pa v številni druščini sester usmiljenk in nekaj belgijskih sobratov odrinil dne 27. nov. z ladjo proti Afriki, v Angolo in nato do zairskega pristanišča Matadi. Na svoj cilj je Marcel pripotoval 17. dec. 1933. Belgijski misijon je bil tedaj še nov in mlad, število postojank se je množilo in je rastla potreba po novih stavbah in graditeljih le-teh. Na Marcela je padla ta naloga in se ga vse poslej držala. V izjemnih razmerah in s skromnimi sredstvi ter pomanjkljivim orodjem in z neveščimi ljudmi, sam pa samouk, si je moral razen cementa in pločevine ustvarjati vse potrebno za gradnjo; v tistem času se je vse gradilo z opeko. Ko je bila v Irebu cerkev dodelana, se je s splavom in na

njem z ljudmi in orodjem spustil nad 100 km do Lukolela, od tam čez pet let zopet v Bolobo, vedno ob Kongu.

Leta 1990 si je ob padcu poškodoval kolk. Zaradi bolečin je bil štiri mesece pozneje prepeljan v Belgijo, kjer so ugotovili zlom, ki se ni več dobro popravil. Tako se je 3. okt. 1991 pojavil na Mirenskem gradu. Že naslednjega februarja je ponovno padel in si poškodoval še drugi kolk, nakar je za stalno obležal.

Preteklega 7. junija je bil ob navzočnosti sorodnikov, predstojnikov in sobratov iz Ljubljane, Belgije in slučajno tudi iz Zaira položen v družinsko grobnico v Trstu, na mestnem pokopališču pri Sv. Ani. Naj se spočije v Bogu!

Ob Veliki noči ga je črnski sobrat iz Zaira, ki študira v Rimu, tukaj obiskal. Med delitvijo mašniškega blagoslova Marcelu je ganljivohvaležno molil za vse, ki so mu pomagali, da je postal duhovnik - misijonar. Trenutno imamo tam v misijonih 10 domačih sobratov-duhovnikov, sester je več.

Karel K.

Nedeljska zavest (2)

Kaj je pripomoglo, da se je nedelja spraznila od svojega prvotnega pomena in namena?

Če pogledamo v našo zgodovino, sta k temu prispevala dva močna nasprotnika: fašizem in komunizem.

Prvi: fašisti so hoteli za vsako silo odvzeti mladino vplivu slovenskega duhovnika in so zato vpeljali marširanje prav ob uri maš. Koliko let je gospodoval fašizem pri nas? Zračunajmo! Veliko je dosegel.

Drugi: v smislu režimskega duha je komunizem uvedel isto, samo v razširjeni obliki. Naredil je še več. Hotel je zbrisati celo ime. Pa vemo dobro, kaj se zgodi, kadar neki stvari odvzameš ime: nevarno je, da se ona »zbriše«. Torej ne več nedelja (s soboto), temveč vikend. Vpeljal je v naš slovar tujo besedo, s katero bi zbrisal nekaj svetega.

Tej igri so nekateri podlegli. Tudi vernike slišiš: Kam boš šel za vikend?

Koliko časa je trajal ta režim pri nas? Zračunajmo! Lahko se veseli svojih dosežkov.

Vrnimo nedelji njen pristni izraz. Zbrišimo sledove ateistične načrtnosti in bodimo dosledni verniki!

Začnimo kar pri tem.

Vrne naj se med nas nedeljska zavest!

Sekte

Naraščanje števila najrazličnejših verskih sekt je bila tema posveta, ki ga je v Vidmu priredilo Združenje za raziskovanje tega pojava, ustanovljeno pred kratkim v Benetkah. Odvetnik Luciano Faraon in psiholog Maurizio Antonello sta navedla vrsto primerov ljudi, ki so po vstopu v tovrstne verske skupine zapustili družino, prodali in zapravili vse svoje imetje in se tudi pošteno zadolžili.

Psiholog Antonello je zato ustanovil posebno telefonsko službo za ljudi, ki bi želeli poiskati pomoč ali prijaviti oblastem primere, ki že mejijo na kazniva dejanja. Zainteresirani se lahko obrnejo na telefonsko številko O41-5460063. Če bodo našli sodelavce v naši deželi, bodo organizirali službo tudi v Furlaniji - Julijski krajini.

Zlata maša v Biljah - Črepinje L. Marca

Bilje so pretekli teden obhajale izredno slavje: njihov župnik Ljubo Marc je praznoval zlato mašo in desetletnico, kar je prišel v Bilje za župnika (1984). Izredno je bilo tudi to, da so v soboto, 11. junija, predstavili knjigo njegovih spominov Črepinje.

Svoj mašniški zlati jubilej je obhajal najprej s sobrati v soboto. Prišli so zelo številni in z njim somaševali. S svojimi župljani pa je daroval zlato mašo v nedeljo, 12. junija.

Zlate maše so bile preteklo nedeljo tudi drugod, npr. v Mirnu, v Štanjelu in v Komnu. V Biljah pa je imelo slavje posebno obeležje, popoldne so namreč v Domu krajevne skupnosti predstavili župnikovo knjigo Črepinje. V vabilu na predstavitev piše: »Gre za spominske zapise, kot jih je iz življenjskega dosjeja na papir izlil nekdaj preganjani, sedaj dušni pastir v Biljah.«

Ljubo Marc, rojen v Šturjah, je bil posvečen z drugimi letošnjimi zlatomašniki 3. junija 1944 v Gorici. Posvetil ga je nadškof Karel Margotti. Svojo prvo službo je opravljal kot kaplan v Cerknem. Tja je prišel po tragični smrti obeh kaplanov Piščanca in Sluge. Leta 1946 je odšel za eno leto v Rim študirat umetnostno zgodovino, po septembru 1947 je prišel v Drežnico, kjer je opešal zaslužni g. Kalin. Tam ga je OZNA aretirala, češ da je sovražen element. Zaprli so ga najprej v Tolminu, nato v Ljubljani. Obsojen je bil na dolgo let ječe, prestal pa jih je šest (1951-58), nakar je bil pomiloščen in je smel znova v dušno pastirstvo. Služboval je v Godoviču. Nazadnje je bil pred desetimi leti nameščen v Bilje.

Vedno nasmejan in poln humorja je začel pisati svoje življenjske izkušnje začenši z leti v goriškem bogoslovju in nato v dušnem pastirstvu v Cerknem, v Drežnici in v partijskih zaporih. Njegovi spomini se končujejo z odpustom s prisilnega dela.

Knjigo sta skupno izdali Celjska in Goriška Mohorjeva družba, predstavili pa so jo preteklo soboto. Pri predstavitvi je bil navzoč tudi škof Pirih s predstavniki obeh Mohorjevih. O knjigi je spregovoril ravnatelj Celjske Mohorjeve p. Hieronim Žveglič, za Goriško Mohorjevo msgr. Oskar Simčič, nazadnje pa g. Ljubo sam kot avtor spominov. Zaključil je domači pevski zbor, ki je naslednji dan pel tudi pri zlati maši v cerkvi.

Gospodu jubilantu naše čestitke za mašniški jubilej in za knjigo, ki razgrinja košček naše primorske preteklosti v širidesetih in petdesetih letih.

K.H.

Kdor hoče storiti dobro, trka na vrata, kdor ljubi, najde vrata odprta.

R. Tagore

Božja beseda je kakor kruh...

19. junij

12. navadna nedelja

»Kaj ste strahopetni? Ali še nimate vere? Prevzel jih je velik strah in so se spraševali: Kdo neki je ta, da sta mu pokorna celo veter in jezero?« (Mr 4,40-41)

Jezus pomiri vihar na jezeru. Odlomek iz Markovega evangelija, ki ga beremo na 12. navadno nedeljo ne želi prikazati samo dogodka, o katerem pripoveduje. Na simboličen način oriše položaj, v katerem je človeštvo, in podčrta božji poseg, ki ga uresničuje Jezus Kristus.

Zvečerilo se je. Prihaja noč strahu in dvoma. Konec dneva simbolizira konec navideznih gotovosti, ki si jih človek išče čez dan v svojih aktivnostih, v načrtih, medsebojnih odnosih. Tak kot človek je večkrat tudi Cerkev, skupnost Jezusovih učencev. Jezus jo povabi: »Prepeljimo se na drugo stran« (Mr 4,35). Gre za vedno isto vabilo k »prehodu«, »pashi«. V davni zgodovini izvoljenega ljudstva je bil to prehod čez Rdeče morje. Zgodovinsko je to pomenilo za samega božjega sina, Jezusa Kristusa, prehod skozi ozko grlo smrti, smrti na križu: prehod v božjo slavo. Druga stran ali drugi breg je božja stran, božji breg. To je tista stran, ki je s človeškimi očmi ne vidimo, uzremo jo lahko le z očmi vere. Jezus nam razodeva pot do nje. »Jaz sem pot«, je nekoč sam rekel apostolu Tomažu, ki je dvomil o resničnosti nevidnega božjega brega (prim. Jn 14,6).

Čoln, s katerim plujejo Jezus in njegovi učenci, predstavlja Cerkev in spominja na starodavno in mitično Noetovo barko. Na Galilejskem jezeru izbruhne nenaden vihar. Spoprimejo se vetrovi iz Sredozemlja in iz sirske puščave. Močan vihar in vrtinci na Galilejskem jezeru so podoba sil slabega, ki se zaženejo v čoln. Zaliva ga voda. Zlo se bori z Duhom. V tem silnem spopadu Jezus spi. »On pa je bil na krmi in spal na blazini« (Mr 4,38). Jezusova navidezna odsotnost vznemiri učence. Strah jih je in se v njihovih glavah kopičijo temne misli. Nikoli ne bodo dosegli drugega brega. Prav tako se dogaja Jezusovim učencem vseh časov. Le z vztrajno molitvijo njihov klic na pomoč »zbudi« Jezusa. »Zbudijo ga in mu rečejo: Učitelj, ti ni mar, da se potapljamo?« (Mr 4,38). Jezus se prebudi. Bil je navzoč. Vedno je tu, kot je on sam zagotovil: »Jaz sem z vami vse dni do dovršitve sveta« (Mt 28,20). Tako kot na Galilejskem jezeru, Jezus rešuje Cerkev v vseh viharjih zgodovine. Učencem ne zameri, da so ga prebudili. Graja jih le zaradi pomanjkanja vere. »Ali še nimate vere?« Ste še vedno v svojih človeških zatočiščih?

Plovba po Galilejskem jezeru je torej plovba Cerkve skozi čas. Zagotavlja Jezusovo stalno navzočnost in pomoč. Razodeva pa tudi položaj vernikov, njihove strahove, dvome, obotavljanja. Lepo prikaže potrebnost vere, ki presega vse gotovosti in vsa zatočišča, ki jih iščemo v življenju. Za plovbo na drugi, božji breg je dovolj popolno zaupanje v Boga in zavest, da nas nikoli ne bo pustil, da utonemo.

Zvone Štrubelj

Nasilje v Ruandi se še stopnjuje

Pokol škofov in duhovnikov

Skupina osmih vojakov iz plemena Tutsi je varovala tri škofe in skupino redovnikov v mestu Kabgayi; škofje so bili pri večerji, ko so v njih sobo planili štirje uporni vojaki in postrelili nje in še deset redovnikov. V glavnem mestu Kigaliju so istega dne pobili devet duhovnikov in 63 vernikov.

Nasilje v Ruandi in Burundiju ne pozna več meja, čeprav je večina prebivalcev obeh držav krščena (nad 60%). Krst sam na sebi še ne pomeni, da človek krščansko tudi čuti in živi. Sedanje stanje si razlagajo tako, da so v preteklosti ljudje sprejemali krst, ker so to storili njih voditelji, manjkala pa je resnična prenova miselnosti, ki je še naprej ostala poganska.

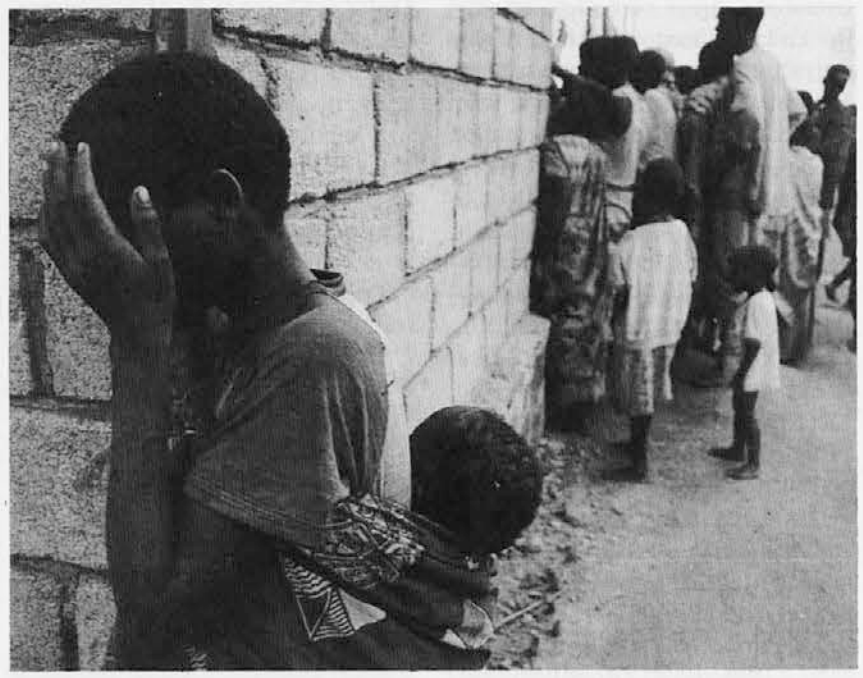

Maria Pia Fanfani in Ruanda

Italijanski misijonar Eros Borile, ki že več let uspešno deluje v Ruandi, kjer smo sedaj priče velikim pokolom nedolžnih ljudi v vsem znani krvavi vojni, se je pred kratkim vrnil v Italijo in takole komentiral nedavni »veliki podvig« Marie Pie Fanfani, ki je z donečo televizijsko reklamo pripeljala v Italijo 93 vojnih beguncev iz Ruande, med njimi največ otrok iz misijonske sirotišnice v Nyanzi, kjer misijonar Borile že več časa misijonari in pomaga vsega potrebnim sirotam: »Ni res, da nam je Maria Pia Fanfani pomagala, nasprotno, povedala je toliko neresnic in tako debelo lagala o stanju v državi, da nas je misijonarje iz Ruande groza; recimo to, da je govorila o urejenih bolnišnicah, ko pa vendar vsi vemo, da v njih primanjkuje vsega, še najbolj pa dobrih zdravnikov in zdravil! Vrhu vsega pa nam ni v naš misijon pripeljala obljubljene pomoči. Pomoč je bila naložena na ista letala, s katerimi sta se gospa Fanfani in njeno spremstvo organizacije Skupaj za mir! pripeljala v Ruando. Sedaj bomo morali prepotrebno pomoč misijonarji sami dovažati po nevarnih vojnih področjih in si sami plačevati zelo drago oboroženo spremstvo, brez katerega se sedaj ne dà več potovati po tej deželi.«

Ob takih novicah, kot je tale, ki so jih med nas prinesli vsi večji italijanski dnevniki, se človeku res ježijo lasje na glavi. Po skrbnem razmisleku se pa ob takih nečednih dejanjih še bolj zavemo velike drame v Ruandi. Naš Zahodni svet je namreč za vojno v Ruandi tudi kriv, saj jo je od samega začetka in jo še vedno gleda s strani, vsega prepotrebnim ne ponuja dovolj pomoči, v vojno se noče vtikati, češ da so to notranji problemi države. Vedno bolj se vidi, kako nezamenljivo vlogo igrajo torej v Afriki misijonarji. Prav zato je zelo žalostno, da te svete žene in može izigravajo vidni predstavniki iz našega, »razvitega sveta«, ki je pozabil na domala vse človeške vrednote, da o krščanskih, katere prav misijonarji oznanjajo v Afriki in tudi v Ruandi, niti ne govorimo!

Nadškof K. M. Attems, Vizitacijski zapiski

Govorniki na goriški predstavitvi Vizitacijskih zapiskov.

Veliki načrt, ki so si ga zastavili zgodovinarji na simpoziju o nadškofu K.M. Attemsu leta 1986, in sicer da osvetlijo in ovrednotijo osebnost in delo prvega goriškega nadškofa Karla M. Attemsa, se z nezmanjšano energijo nadaljuje. O tem priča tudi tretja knjiga o nadškofovih pastoralnih vizitacijah, ki je izšla letos in so jo predstavili v Gorici na sedežu Trgovinske zbornice v četrtek, 9. junija. Gre za pomembno knjigo predvsem za Gorico in našo Primorsko, ker obsega zapiske iz nadškofovih vizitacij v goriškem arhidiakonatu (Gorica, Vipavska dolina in Brda), na Gradiščanskem (Furlanija), Tolminskem ter Kobariškem. Zadeva torej kraje, ki so nam posebno blizu.

Na predstavitvi je pozdravil številne udeležence iz Slovenije prof. Sergio Tavano. Med njimi sta bila nadškof Bommarco, senator D. Bratina in zastopnik Slovenije Premrl. V pozdravu se je zahvalil nekaterim javnim ustanovam za njih prispevke k stroškom, ki niso bili majhni, saj obsega knjiga 750 strani. Med temi ustanovami je tudi ministrstvo za kulturo iz Slovenije.

Za profesorjem Tavanom je prevzel besedo prof. Vittorio Peri (Peric), knjižničar v vatikanski knjižnici, po rodu pa Goričan. V dokaj dolgem govoru je orisal nekaj značilnosti Oglejskega patriarhata in njegove naslednice goriške nadškofije: oba sta imela to posebnost, da sta obsegala zelo široko ozemlje, ki je bilo in je raznoliko zaradi govorjenih jezikov (slovenščina, italijanščina, furlanščina, nemščina) in zato tudi zaradi kulture. Nadškof Attems je ob svojem nastopu novoustanovljene nad škofije to raznolikost poznal, saj se je rodil v Gorici l. 1711 in jo je zato pri svojem dušnopastirskem vodstvu škofije upošteval; povsod je govoril v jeziku vernikov (furlansko, italijansko, nemško slovensko). Uradni jezik pa je bila latinščina, zato so zapisi z njegovih vizitacij zapisani tudi v njej, pomešani so pa tudi z italijanščino, ko je šlo za odgovore preprostih ljudi. Hotel je, po besedah ap. Pavla, biti vsem vse.

Prof. Peri je poudaril dejstvo, da je bil nadškof Attems v polnem pomenu besede katoliški škof, istočasno pa tudi rimski, ker ni bil pohlevno vdan cesarici Mariji Tereziji, saj se je tudi znal upreti kakim njenim posegom v cerkvene zadeve.

Za prof. Perijem je spregovoril prof. Franc Kralj, župnik na Slapu pri Vipavi in arhivar v Kopru. Skupaj s prof. Luigijem Tavanom sta avtorja v četrtek predstavljene knjige. V svojem posegu je Franc Kralj orisal vsebino tega zvezka, njegovo razporeditev in metodološko obdelavo materiala.

V uvodu je omenjeno, da ta zvezek obsega le vizitacijske zapise od leta 1751 do 1759, ker bi sicer obseg preveč narastel: nadškof Attems je namreč svojo obširno nadškofijo trikrat prehodil.

Za to knjigo gre posebna zasluga prof. L. Tavanu in prof. Fr. Kralju. Čez deset let bo Gorica obhajala tisoč let, od kar se prvič omenja v zgodovini. Naj bodo tudi te vizitacije škofa Attemsa prispevek k poznavanju resnične podobe Gorice, ki ni taka, kot jo prikazujejo nekateri italijanski zgodovinarji, zlasti po prvi svetovni vojni. Prav je, da že sedaj mislimo na ta goriški jubilej in se vsi skupaj nanj pripravljamo. **K.H.**

POGLED V SLOVENIJO

Slovenci, ne razkrajajmo temeljev in vrednot svoje države!

V Sloveniji že dalj časa z veliko zaskrbljenostjo spremljamo posamezne dogodke, pojave in gibanja, ki slabijo tisto enotnost in strnjenost, ki sta tako odlično in učinkovito prišli do izraza v boju za ustanovitev lastne neodvisne, suverene in samostojne države. Kot da je naboj tistega navdušenja uplahnil, zaradi česar med ljudmi ni več zanosa in evforije (to je blaženosti in ugodja)! In vendar smo zgodovinski in državnotvoren narod. Pisateljica iz Kopra Marija Vogrič v svojem novem romanu z naslovom Vojna iz ljubezni opisuje in utemeljuje nekakšne vrednote razpadle Jugoslavije in v neki izjavi protestira »proti razvrednotenju vsega, kar smo petinštirideset let ustvarjali v skupni državi«. Gre, kot nam je znano, za prvo tovrstno literarno delo in bo omenjeni roman najbrž povzročil najrazličnejše odmeve.

Pri tem pa moramo vedeti, da so Slovenci z vsem srcem in razumom še zmeraj za svojo državo in da bi jo odločno branili, če bi bila v nevarnosti. Zagotovo ne bi bili več pripravljeni živeti v kakršni koli politični ali drugačni povezavi z drugimi narodi bivše Jugoslavije. Torej ne gre za pomanjkanje vrednot, ampak za njihovo krizo oziroma za stanja in pojave, ki državo slabijo, zaradi česar je tudi čedalje bolj ranljiva. Strast vladanja je očitno tako obsedla politične stranke, da izvajajo politiko in poteze, ki so predvsem v njihovem interesu. Parlament (to je Državni zbor) in vlada sta, kakor je videti, nemočna, da bi žrtvam prejšnjega režima priznala krivice in jim zagotovila vsaj moralno zadoščenje; postopki za povrnitev premoženja, ki ga je bivša oblast podržavila ali pa odvzela, potekajo počasi in brez prave volje; odnosi med državo in katoliško Cerkvijo ostajajo hladni in občasno celo napeti, slovensko državljanstvo se odreka posameznikom ali skupinam, ki imajo do njega pravico, širokogrudno pa so ga podeljevali tujcem, zlasti tistim iz drugih republik nekdanje Jugoslavije; pod pretvezo tako imenovane privatizacije ali lastninjenja se odtujuje v zasebne roke velik del družbene imovine, pri čemer kapital po skrivnih in nezakonitih poteh odteka tudi v Italijo; na pohodu je divji nacionalizem, ki z resnično narodno zavestjo nima nič skupnega. Slovenija pa nemara (vsaj doslej je tako bilo) zanemarja stike s svojo pomembno sosedo Italijo, ker nekateri vplivni politiki menijo, da sta daleč najpomembnejša partnerja nove države Avstrija in Nemčija. Seveda obstajajo in delujejo še druge slabosti v odločanju in vladanju ter usedline prejšnjega sistema, ki se še kažejo ali pa jih ponovno oživljajo. Posamezni sodniki, ki so sodili v prejšnjem sistemu, se niso umaknili iz svojih služb in se sprenevedajo tako, da se novi oblasti hlinijo. Prav klasičen primer vrzeli v domnevni pravni državi je priprava referenduma, na katerem naj bi Slovenijo razdelili na skoraj 400 majhnih občin. Volilci so bili, hvala Bogu, zrelejši od oblasti in so zasnovo take nove lokalne samouprave zavrnili. In še tole: kakšna demokratična država je ta, da podcenjuje tako imenovano orožarsko afero, ki je v Slovenijo prinesla 120 ton orožja, pa sedaj »ne morejo« ugotoviti, čigavo naj bi to orožje bilo in s kakšnim namenom so ga pripeljali na mariborsko letališče.

Temni madeži na narodni podobi Slovenije v tej novi mladi državi, kjer sicer gmotna blaginja na splošno narašča, vzbujajo kritična razmišljanja in povzročajo zaskrbljenost. Ali imamo Slovenci res popačen značaj in težimo le k lastnemu zadovoljstvu in užitkom tako, da nas nova država ne zanima, zaradi česar dejansko delujemo proti njej? Obstoj nove slovenske države sicer ni v nevarnosti, toda oblast in politične stranke z nedejavnostjo ali pasivnostjo ali pa z napačno politiko povzročajo težave in pretrese, zaradi katerih Slovenija teže in počasneje napreduje, kot pa bi bilo to potrebno in mogoče.

M.D.

KOROŠKE NOVICE

Končno izvoljen deželni glavar

Po 85 dneh politične blokade je Koroška končno dobila »uradnega« deželnega glavarja. Kot je bilo ves čas dogovorjeno, je to postal dosedanji »črni« dr. Zernatto, ki je s to izvolitvijo sedmi povojni deželni glavar.

Svobodnjaški predsednik dr. Haider, ki je bil s svojo stranko krivec dolgotrajnega zavlačevanja, se je še celo zadnji dan hotel poigrati z volitvami. 6. junija je namreč dal izjavo, da mora predlog o izvolitvi dr. Zernatta za deželnega glavarja priti od najmočnejše - torej socialistične - stranke, naslednji dan pa je za kandidata hotel dr. Ambrozyja (SPÖ). Od 36 odddanih glasov je bilo na koncu le 20 veljavnih, vseeno pa je črno-rdeča koalicija zmagala in dosedanji deželni glavar je bil potrjen. Za prvega zastopnika je bil izvoljen nekdanji minister za zdravstvo dr. Ausserwinkler, ki bo imel na skrbi zdravstvo, šolstvo, šport in kulturo, za drugega pa Mathias Reichhold (svobodnjaške stranke), ki bo odločal pri gradnjah in prometu.

R.B.

Nova slovenska banka

Po dvoletnem načrtovanju in gradnji so sredi Celovca 11. junija dopoldne slovesno odprli veliko slovensko banko - Zvezo bank; od 3.000 m² uporabne površine jih banka zavzema 1.800, ostalo pa so stanovanja, poslovni prostori drugih podjetij in trgovine.

Zadružništvo je bilo na Koroškem ustanovljeno l. 1921 in se je od takrat razvilo na vse dvojezično ozemlje. Vseh umrlih članov so se spomnili pri posebni sv. maši, ki jo je v kapeli Slomškovega doma daroval g. Polde Zunder - tudi zadružnik, ki je kasneje opravil blagoslovitev nove banke. Prišli so mnogi ugledni gostje, od župana in konzula do predstavnikov raznih slov. organiza-

(se nadaljuje na 4. strani)

KOROŠKE NOVICE

(nadaljevanje s 3. strani)

cij, bančni direktorji Celovca, Slovenije in Italije (Trsta, Gorice) in seveda varčevalci, ki slovenski banki zaupajo svoje denarne posle.

Za uvod je igrala celovška Godba na pihala, spored pa so glasbeno olepšali pevci iz Št. Primoža, tamburaši iz Loč in Alpen-Adria Sextet iz Rikarje vasi. Govornikov ni manjkalo, najbolj odkrito in zadovolno pa je spregovoril g. Miha Antonič, predsednik Zveze slov. organizacij.

Slovesnosti se je udeležilo veliko število nemško in slovensko govorečih ljudi, saj je bil to majhen mestni praznik; celo Pavlovičevo ulico so zaprli, da so vanjo postavili mize in klopi. Tudi radovednežev ni manjkalo, saj tako prisrčnih slovesnosti kot jih Slovenci drugi ne znajo pripraviti. Poleg tega si je vsak lahko postregel z dobrotami okoliških bio-kmetov. V prostorih banke so pripravili poseben urad, kjer so ljubitelji filatelije lahko dobili priložnostni poštni žig. In ker je ravno rahlo deževalo, je marsikdo prišel do novega dežnika, kar je bila tudi reklama za slovensko banko.

R.B.

Srečanje slovenskih bančnikov

Pretekli petek je bilo na Koroškem, v hotelu Rožanski dom na Reki pri Šentjakobu v Rožu, srečanje slovenskih bančnikov iz Slovenije in zamejstva, ki se ga je udeležilo tudi številno zastopstvo vseh slovenskih denarnih zavodov Furlanije - Julijske krajine. Vseslovensko srečanje bančnikov, ki je sledilo zadnjemu izpred dveh let pri bankah F-JK, je potekalo na predvečer odprtja novega sedeža Zveze slovenskih zadrug v Celovcu in Zveze bank v samem središču mesta, ki je bilo v soboto, 11. t.m.

Uvodno srečanje, ki sta ga vodila predsednik Zveze slovenskih zadrug v Celovcu Michael Antonitsch (tudi lastnik hotela Rožanski dom) in glavni direktor Jože Habernik ter nadaljnji pogovori ob skupni večerji so bili posvečeni spoznavanju in izmenjavi informacij in izkušenj iz raznih področij, kjer delujejo slovenske banke. Tako so nastopili predstavniki najstarejših bank (med temi goriške in tržaške hranilnice) in tudi najnovejših, ki so dobile dovoljenje za poslovanje šele v zadnjih letih.

Glavno besedo so imeli odgovorni funkcionarji za oddelke tujega poslovanja pri bankah iz matice in tudi zamejstva, ki dnevno sodelujejo pri mednarodnih finančnih operacijah. Iz predstavitev in posegov prisotnih (kakih 80 v predstavništvu 35 bank: 7 iz Koroške, 6 iz F-JK, ostale iz Slovenije) je prišla do izraza velika dinamičnost znotraj novonastalega slovenskega bančnega in monetarnega sistema (preko 30 registriranih bančnih ustanov) in zlasti volja po uveljavitvi novih subjektov.

Iz zamejstva so poudarili obojestransko korist za sodelovanje, ki temelji na že preizkušeni posredovalni izkušnji tako koroške Zveze bank kot goriške Kmečke banke in Tržaške kreditne banke. Predsednik bančne sekcije SDGZ Pavel Milič je opozoril na specifične probleme slovenskega bančništva v Italiji, ki jih je sprožil novi bančni zakon. Vsi pa so osvojili predlog, da bi prišlo do takšnih srečanj pogosteje, saj je ob družabnem in spoznavnem trenuktu posebno važna strokovna poglobitev in zato naj bi ob prihodnjih srečanjih določili v ta namen posebno aktualno temo.

(za SDGZ)
Davorin Devetak

Zborovska koncerta v Gabrjah in na Peči

Domači moški pevski zbor Skala iz Gabrij prireja vsako leto ob zaključku letnih nastopov koncert »Na borjaču«. Koncert je že od vsega začetka na dvorišču Pavletičeve hiše. Letos, že enajstič, je to bilo 4. junija.

Napovedovalka se je v svojem pozdravnem nagovoru spomnila Goriškega slavčka Simona Gregorčiča, ker letos poteka 150 let od njegovega rojstva. S pesmijo Mojo srčno kri škropite, ki jo je za zbor priredil Vinko Vodopivec, je domači MPZ Skala, ki ga vodi Andreja Konjedic, začel svoj nastop. Zaključil pa ga je s Pogledom v nedolžno oko Hugolina Sattnerja.

Gost letošnjega koncerta domačega moškega zbora Skala je bil istoimenski MePZ iz Gropade pri Trstu, ki deluje od leta 1985. Vodi ga Anastasia Purič. Svoj program pesmi je začel s Prešernovo Zdravljico v priredbi Ubalda Vrabca, zaključil pa s pesmijo v rezjanskem narečju Jenje čevua i' tigna v priredbi Pavla Merkuja.

Program sta povezovali Vanja Kragelj in Vesna Češčut, točke MePZ iz Gropade pa njen predstavnik. Kljub muhastemu vremenu je koncert stekel brez zastojev in tudi udeležba je bila zadovoljiva.

V soboto, 28. maja, sta KD Skala iz Gabrij in SKD Vipava s Peči priredila zborovski koncert na dvorišču Nardinkine hiše na Peči. Lastnica hiše je zdaj ga. Cantoni, ki je vnukinja nekdanjega pečanskega veleposestnika Nardina.

Ob dvojezičnem napovedovanju Vesne Češčut sta nastopila zbora MPZ Skala iz Gabrij pod vodstvom Andreje Konjedic in gost večera, italijanski MePZ iz Ločnika Coral de Lucinis pod vodstvom Clare Zanelli.

Naj povemo, da je zborovski koncert na Nardinkinem dvorišču letos potekal že tretjič. Pobudnik tega srečanja je prav ga. Cantoni; zamisel se ji je porodila pred leti ob poslušanju zbora Skala pri koncertu »Na borjaču«.

Glavni pokrovitelj obeh večerov je bila Kmečko-delavska posojilnica iz Sovodenj.

Remo Devetak

ODDAJA STEZICE

O zborovskem petju v zamejstvu

V Primorskem dnevniku z dne 11. junija 1994 sem zasledil članek, ki je napovedal tedensko oddajo Stezice, tokrat posvečeno zborovskemu petju v zamejstvu. Z zanimanjem in radovednostjo sem prisluhnil temu programu, ki ga je koprska TV oddajala v nedeljo, 12. junija, ob 18. uri, v kolikor se z zborovskim ustvarjalnim in poustvarjalnim delom ukvarjam amatersko in profesionalno že nekaj let.

Iskreno moram priznati, da me je oddaja oziroma njen povezovalec Marij Šušteršič zelo razočaral. Kako naj vodi in povezuje oddajo nekdo, ko sam ne pozna obravnavanega argumenta in konteksta, v katerem se to delovanje odvija. Kljub nekaterim zanimivim in konkretnim izjavam profesorja B. Kralja in gospoda Verše, ki sta se nekajkrat dotaknila resnejših problemov, je oddaja precej prezrla nekatere bistvene točke, kot so: repertoarna izbira, zaokroženi programi, pomanjkanje nekaterih glasov in krčenje števila pevcev, da ne govorimo o globljih tehnično-vokalnih in interpretacijskih vprašanjih...

Zanimiv je bil posnetek vaje MePZ J. Gallus iz Trsta in pogovor z dirigentom Jankom Banom, ki me je za trenutek »opozoril«, da sledim resnejši oddaji.

Kako naj oddaja predstavi širši publiki zborovsko stvarnost v zamejstvu, če sam vodja in povezovalec ne pozna njenih vidnejših predstavnikov, če ne ve, ali števerjanski 50-članski zbor F.B. Sedej deluje v... ženski ali moški zasedbi...? Sramotno!

S spoštovanjem

Prof. Hilarij Lavrenčič

P.S.: Morda bi bilo prav, da bi pri oddaji lahko sodeloval tudi predstavnik goriške (delno jo je zastopal prof. Kralj, ki le komaj nekaj mesecev vodi MePZ F.B. Sedej v Števerjanu), če že ne videmske pokrajine.

Bili smo pozorni na uvajanje sprememb

Minilo je že stoletje, odkar se je začela naša zgodovina. Čas je hitro minil, ker smo vselej z navdušenjem delali za to, da bi vedno novim zahtevam zadostili z vedno novimi uslugami, ki temeljijo na učinkovitosti, dinamičnosti in razpoložljivosti. Dejansko smo uresničili to, kar želijo ljudje naših krajev. Ker smo vajeni uvajati novosti, smo se sedaj tako spremenili, da lahko vsem nudimo ugodnosti Zadružnega Kredita. Potem ko je preteklo stoletje, se ponašamo z živahnostjo, ki je lastna komaj rojeni ustanovi. Za skupni blagor bomo pritegnili vse k našemu načinu dela in skupnega življenja.

VČERAJ, KMEČKA IN OBRTNIŠKA HRANILNICA

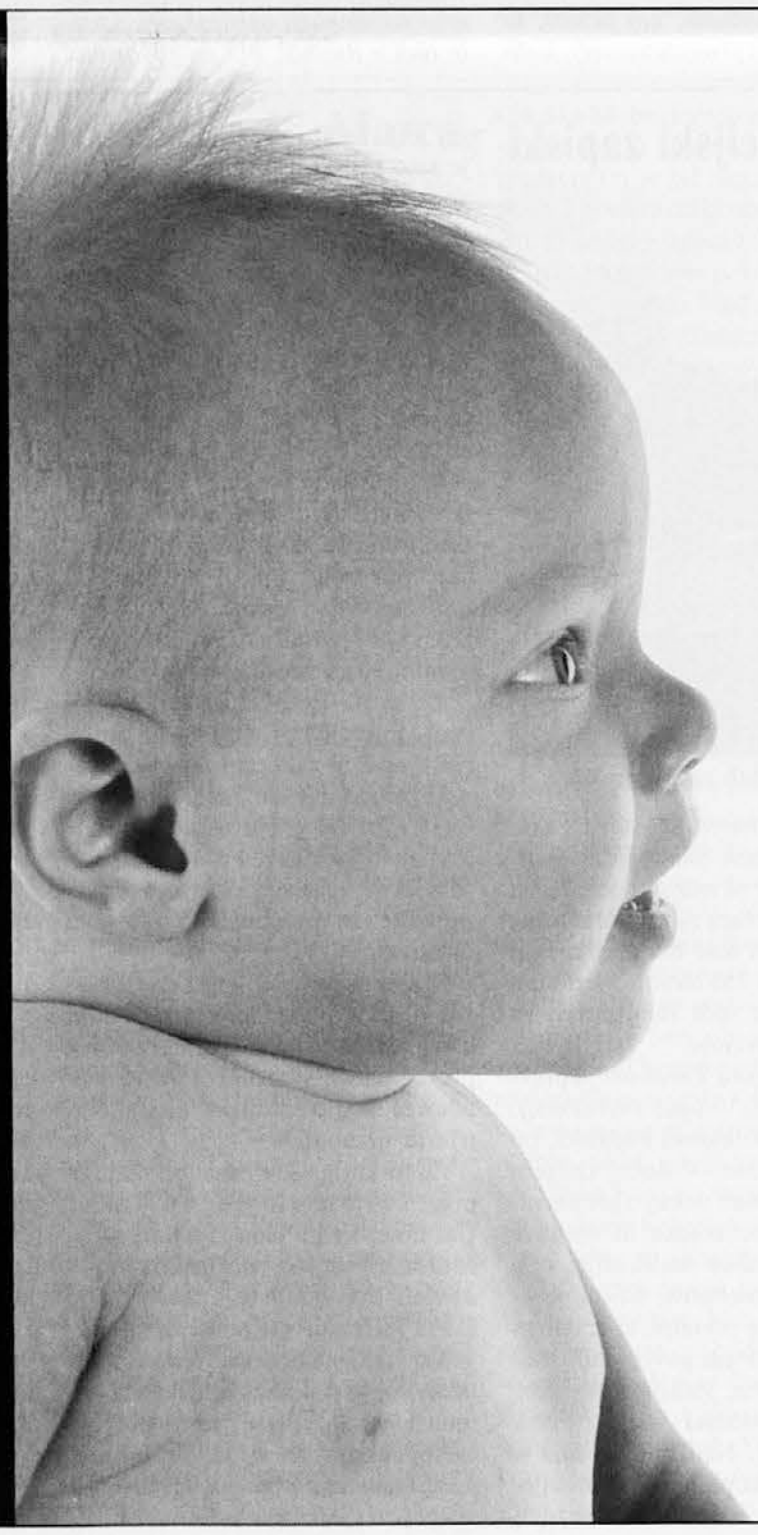

CREDITO COOPERATIVO

ZADRUŽNE KREDITNE BANKE FURLANIJE-JULIJSKE KRAJINE

Crocetti in Valenti se bosta pomerila v balotaži

(nadaljevanje s 1. strani)

ko bi bilo pogubno zadržanje Ljudske stranke, ko bi v balotaži zavzela pozicijo, ki bi bila v prid kandidatu desnice Valentiju. Sedaj je namreč na mizi ena sama izbira: odprtost Gorice. Ali smo za, ali smo proti; ni drugih alternativ. Če je šlo v prvem krogu volitev za boj med različnimi političnimi sfumaturami, sedaj to ne pride več v poštev. Gorici je treba zagotoviti odprto, socialno, kulturno in narodnostno pisano bodočnost.

Glas goriških Slovencev

Odločnost v tej smeri mora biti brezpogojna, saj nas Slovence določeni izidi teh volitev lahko upravičeno zaskrbljujejo. Na evropskih volitvah je Forza Italia tako v Sovodnjah (17,38%) kot v Števerjanu (15,16%) tretja stranka. Če gledamo v luči bodočih občinskih volitev v teh slovenskih vaseh, lahko s preprostim seštevkom vidimo, da bi imela desničarska zavezništva v Sovodnjah približno 30% glasov, v Števerjanu pa 25%. Kaj bi to pomenilo za naše občine, si lahko predstavljamo. Tudi levica je na Goriškem nekoliko nazadovala v primeru z marčnimi političnimi volitvami. Ponekod je to sovpadalo z upadom volilne udeležbe. Najbolj je to razvidno v Doberdobu, kjer se je udeležba zmanjšala za 12 odstotkov. Morda je to znak negotovosti levičarskih volilcev, ki bi želeli tudi na levici globljih in temeljitejših prenov.

Presenetljiv je tudi podatek, da je SSk v Gorici na občinskih volitvah zbrala 1389 glasov, medtem ko jih je na evropskih, kjer je nastopala na manjšinski listi Federalizem, prejela samo 765. Močno zaskrbljujoče bi bilo, ko bi se pokazalo, da ti glasovi (ali pa samo nekateri od teh) pomenijo začetek izhoda iz slovenske stranke k novim desničarskim silam.

Kakorkoli že so tudi te volitve dokazale, da tako Slovenci kot tudi odprti italijanski krogi potrebujemo v tem novem času novo, skupno strategijo, s katero ponuditi volivcem napredno evropsko alternativo, takšno, ki bi bila sposobna premostiti ozkost in zaprtost, ki ju predstavlja danes desnica.

Damjan Hlede

Kandidat odprte Gorice inž. Bruno Crocetti

Zadovoljni s prvim krogom volitev v Gorici

Slovenska skupnost - Gorica izraža zadovoljstvo ob rezultatih prvega kroga občinskih volitev v Gorici. Zadovoljstvo ne gre pripisati samo dejstvu, da se je županski kandidat »transverzale« ing. Bruno Crocetti uvrstil v balotažo, ki bo 26. junija, ampak tudi visokemu številu glasov, s katerimi so se volilci Slovenske skupnosti odzvali pozivu in s katerimi so tudi izdatno podprli prvega nosilca liste Bernarda Špacapana. Seveda pa ni mogoče mimo visokega števila glasov, ki jih je prejela lista Naprej Italija in Narodnega zavezništva, kar mora biti opozorilo vsem, ki se bodo odpravili na volišča čez dva tedna. Slovenska skupnost se zaveda nevarnosti, da bi tudi obmejni zasuk v desno povzročil zmanjšanje ravni vsesplošne demokratičnosti. To bi lahko spravilo v negotov položaj ugodno razvijanje odnosov med Italijo in Slovenijo, še posebej pa otežkočilo življenje ob meji, da ob tem ne govorimo o pogojih, ki bi se lahko za pripadnike slovenske manjšine močno poslabšali. Zaradi vsega tega je več kot jasno, da bodo volitve 26. junija izjemno pomembne, in da je na njih važen vsak glas, ki bo podprl demokratično prihodnost mesta Gorice v občutljivem obmejnem področju, odločilnem tudi za pravilno in koristno ravnotežje med Zahodno in Srednjo Evropo. Slovenska skupnost - Gorica je prepričana v pravo izbiro svojih volilcev, ki se jim tudi zahvaljuje za uspeh v prvem krogu, kakor tudi vseh tistih pripadnikov slovenske manjšine, ki so že v prvem krogu podprli skupnega županskega kandidata ing. Bruna Crocettija.

Slovenska skupnost - Gorica

Po prvih podatkih o preferencah kaže, da bo nosilec liste SSk dr. Bernard Špacapan v vsakem primeru ponovno izvoljen v občinski svet.

Nekaj številk... Razmislimo!

	AN-MSI	FEDERALISMO	SEV. LIGA	FORZA ITALIA	ZELENI	SKP	DSL	PPI
GORICA	3759 (13,96)	765 (2,84)	1818 (6,75)	9251 (34,35)	2265 (8,41)	1111 (4,13)	2481 (9,21)	3038 (11,28)
DOBERDOB	25 (2,63)	161 (16,91)	38 (3,99)	104 (10,92)	29 (3,05)	235 (24,68)	254 (26,68)	38 (3,99)
SOVODNJE	26 (2,93)	302 (24,75)	87 (7,13)	212 (17,38)	71 (5,82)	153 (12,54)	232 (19,02)	46 (3,77)
ŠTEVERJAN	24 (4,33)	162 (29,24)	28 (5,05)	84 (15,16)	21 (3,79)	53 (2,57)	97 (17,51)	45 (8,12)

Evropske volitve v Gorici in slovenskih občinah: nekoč so se Slovenci opredeljevali za sredinske in levičarske stranke, danes se zaskrbljujoče ozirajo tudi na desno...

Za primerjavo...

Za goriške občinske volitve so glasovali tako: VALENTI 11.424 glasov (42%), od katerih je šlo Nacionalnemu zavezništvu 2940 (15,2%) in gibanju Forza Italia 6219 (28%).

CROCETTI: 7436 glasov (27,4%), od katerih so progresisti prejeli 3314 (14,9%), Cittadini per l'Isontino 1383 (6,2%), SSk pa 1389 (6,2%).

GEROMIN: 5263 glasov (19,4%), od katerih je prejela Ljudska stranka 3028 (13,6%), Severna liga pa 1594 (7,2%).

FIORELLI: 2993 glasov (11,1%), lista Zelenih pa 2390 (10,7%).

Publikacije krožka Virgil Šček

Krožek za družbena vprašanja Virgil Šček iz Trsta in Katoliška knjigarna sta v sredo, 8. junija, v Katoliški knjigarni na Travniku v Gorici priredila zanimiv večer, na katerem so predstavniki krožka Virgil Šček predstavili svoje najnovejše knjižne publikacije. Večer je uvedla prof. Marija Češčut, nakar je o delovanju krožka V. Šček govoril časnikar in politik Ivo Jevnikar, prisotna pa sta bila tudi avtorja dveh publikacij, prof. Adrijan Pahor in prof. Bruna Ciani. Krožek V. Šček izdaja v italijanskem jeziku predvsem take knjige, ki so zanimive za italijanskega bralca, govorijo pa o manjšinski problematiki, o Slovencih v Italiji, njihovi zgodovini in kulturi. Na sliki (foto Studio Reportage) so udeleženci večera v Katoliški knjigarni.

V Gorici mednarodni simpozij Povezani v glasbi

V torek, 14. junija, je bila na goriškem gradu v dvorani Pokrajinskega muzeja tiskovna konferenca, na kateri so predstavili Projekt Goriške in program mednarodnega simpozija Povezani v glasbi, ki bo potekal v soboto, 18. junija, v veliki dvorani Univerze v Gorici in v nedeljo, 19. junija, v Viteški dvorani na gradu Dobrovo v Goriških Brdih v Sloveniji. Na strokovnem srečanju bodo sodelovali ugledni strokovnjaki iz Slovenije, Italije, Danske in Švice, predstavljen pa bo tudi Projekt Goriške avtorja prof. Igorja Kureta iz Trsta, glasbenega pedagoga in umetniškega vodje YEM-Združenja mladih glasbenikov Evrope. Glasbeni Projekt Goriške so sprejeli med štiri izbrane projekte na mednarodnem natečaju Kulturmanagment v Salzburgu, ki se bo odvijal v avstrijskem mestu letos julija pod pokroviteljstvom Sveta Evrope. Pokroviteljstvo nad mednarodnim simpozijem Povezani v glasbi so sprejeli Dežela Furlanija-Julijska krajina, Goriška pokrajina, Občina Gorica, Univerza v Trstu in Društvo učiteljev godal Italije; s slovenske strani pa so pokrovitelji Ministrstvo za kulturo, Ministrstvo za šolo in šport, Ministrstvo za zunanje zadeve, Občina Nova Gorica, Akademija za glasbo iz Ljubljane in Društvo glasbenih pedagogov Slovenije. Na tiskovni konferenci so prisostvovali predstavniki pokroviteljev, vodil pa jo je ing. Vittorio Zanon. Naj omenimo še, da je v pripravljalnem odboru za mednarodni simpozij Povezani v glasbi poleg drugih sodeloval Slovenski glasbeni center Emil Komel iz Gorice, ki ga vodi prof. Silvan Kerševan.

Odlikovanje s. Mihelangele Maraž, Marijine sestre Čudodelne svetinje

V torek, 7. junija, je bil v dvorani Unione Ginnastica v Gorici v sklopu ustanove Unicef koncert ob svetovnem dnevu otrok, ki ga obhajamo 8. junija. Na sporedu so bile pevske in glasbene točke, ki so jih poleg otrok oblikovali tudi odrasli.

Predsednica goriškega sedeža organizacije dr. Luigina Soranzio je v uvodnem govoru povedala, da je izkupiček večera namenjen za to, da bi mesto Goražde spet dobilo vodo. Trenutno se namreč prebivalci tega mesta oskrbujejo z vodo iz dveh vodnjakov, na katere so stalno naperjene sovražnikove puške. Goriško občinstvo se je povabilu navdušeno odzvalo.

Po prireditvi je predsednica izročila pergamene nekaterim zaslužnim osebnostim v znak hvaležnosti za njihovo pomoč potrebnim otrokom, sestro Mihelangelo pa je kot najbolj zaslužno izmed njih odlikovala s plaketo.

S. Mihelangela se je za prejeto znamenje toplo zahvalila, čeprav bi namesto njega raje prejela denar, da bi z njim pomagala otrokom, ki res tako blizu nas trpijo lakoto, kar je zanjo zelo boleče. Zahvalila se je tudi vsem nastopajočim, predvsem otrokom, katerim je zaupala, da ji s tem odlikovanjem dajejo novega zagona za nadaljnje delo. Priporočila se jim je tudi, naj se vsakokrat, ko se jih bo pri jedi lotevala izbirčnost, spomnijo, da nedaleč od njih živijo otroci, njim enaki, ki dobijo samo en obrok hrane na dan, in da je kljub temu prav med temi otroki mnogo velikodušnosti, saj se je zgodilo, da sta dva otroka razdelila sladkorček na polovico, da sta ga lahko oba imela.

S. Mihelangeli, ki je mnogo pomagala in še pomaga beguncem iz BiH, za zasluženo odlikovanje iskreno čestitamo ter ji želimo, da bi med otroki, ki so tako potrebno pomoči, naredila še veliko dobrega in s tem pripomogla, da bi jih tudi družine in z njimi družba velikodušno sprejemale ter jim tako omogočale nemoteno rast in razvoj.

obvestila

DAN DRUŽINE bodo obhajali na Mirenskem gradu v nedeljo, 26. junija, s sv. mašo ob 16. uri.

KULTURNI DOM GORICA IN ZVEZA SLOVENSKIH KULTURNIH DRUŠTEV vabita na gledališko predstavo v beneškem narečju BUOGI MOŽJE. Večer bo uvedel moški pevski zbor Matajur iz Klenj. Kulturni dom Gorica v petek, 17. junija 1994, ob 20.30.

V OKVIRU 60-LETNICE MPZ RUPA-PEČ IN OB PRILIKI OBČINSKEGA PRAZNIKA V SOVODNJAH prireja MPZ Rupa-Peč 25.junija t.l. ob 20.30 kulturni spored z zbori: MePZ Dobova, MeZ Ciril Silič iz Vrtojbe in domači MPZ Rupa-Peč. Koncert bo na prostem v Rupi, na sedežu PD, v primeru slabega vremena pa v sovodenjski telovadnici. Na istem večeru bodo MPZ Rupa-Peč podelili nagrado iz Sklada Dušana Černeta za l. 1994. Lepo vabljeni!

Dan bolnikov in starejših v Rupi

Tako kakor lani je tudi letošnje srečanje bolnikov in starejših iz celotne sovodenjske občine, t.j. iz Sovodenj, Gabrij, Rubij, Vrha, Peči in Rupe, privabilo lepo število naših ljudi in to kljub dežju. Zaradi kislega vremena so možje in fantje iz Rupe predlagali, naj bi bila sv. maša v dvorani pod cerkvijo. Žene in možje so jo za letošnji Dan bolnikov in starejših, t.j. v nedeljo, 12. junija, po mnenju vseh prisotnih zares čudovito okrasili. Posebno ljubezen je združila z umetniškim čutom ga. Jožica. Štandreški župnik g. Karel Bolčina, ki je vodil vse srečanje z mašo, pridigo in maziljenjem, je tudi v suhih cvetovih videl znamenje lepote in enkratnosti človekove osebe v božjih očeh. Saj je celotno srečanje izzvenelo v povezanost vseh v vero v Boga, ki ustvarja vse novo. Bog bo poplačal vse veselje, ki so ga izkazali prav vsi prireditelji dneva bolnikov, zlasti PD in MPZ Rupa-Peč. Dobrote za družabnost, delo gospodinj so razveselile tudi tiste, ki niso mogli na srečanje. Lepo število otrok in mladih je bilo deležnih stvarnega veselja s starejšimi, preizkušenimi sestrami in brati. Veterana takih prireditev, g. Cvetko Žbogar in Marjan Markežič, sta bila na voljo za spovedovanje.

Ta dan so potekale tudi volitve v Evropski parlament. Nas bodo gotovo več ali manj vedno razočarale. Volitve za nevidni božji parlament pa kljub skritosti očem in mislim zemljanov, potekajo na drugačni ravni, vedno prek moža bolečin, vedno prek trpljenja ljudi, ki smo z Odrešenikom združeni. Toda rodijo zmeraj veselje, mir, zdravje, novo mladost. In temu smo bili priče pri srečanju bolnih in starejših v Rupi. Vsi udeleženci so bili za to hvaležni.

žu

Goriška Mohorjeva družba Katoliška knjigarna

vabita na

predstavitev spominskih zapisov Ljuba Marca

ČREPINJE

v sredo, 22. junija 1994, ob 18. uri v Katoliški knjigarni na Travniku v Gorici.

Zbor Lojze Bratuž v Švici

Bilo je junija 1971, ko je zbor Lojze Bratuž že potoval v Švico in pel v Einsiedelnu. Kot izseljenski duhovnik je tam deloval p. Fidelis Kraner iz Gorice, ki je leta 1968 prevzel službo prvega dušnega pastirja za Slovence v Švici. Po 23 letih smo se istega meseca vrnili v tiste kraje. Z nami so bili še nekateri tedanji pevci, ki so ostali zboru zvesti vse do danes in sam dirigent Stanko Jericijo, ki je zbor vodil že takrat.

Spomin na tisto doživetje smo najlepše počastili tako, da smo se v soboto, 4. junija, na poti proti Zürichu ustavili v Einsiedelnu. Mnogi smo prvič občudovali to znamenito božjepotno središče.

V popoldanski urah smo si ogledali Zürich, bogato in največje švicarsko mesto, ki pa kaže znake neke prodirajoče družbene krize.

V nedeljo, 5. junija, smo bili vabljeni v kraj Amriswil, vzhodno od Züricha ob Bodenskem jezeru. Tu je zbor s petjem sodeloval pri maši, ki je zaradi srečanja raznih narodnosti potekala v nemščini, slovenščini in italijanščini. V prostorni cerkvi se je nabralo veliko število vernikov iz bližnje in daljne okolice. Na srečanje v Amriswil nas je navdušeno vabil naslednik p. Fidelisa, prijazni in veselo razpoloženi p. Robert Podgoršek, ki vodi slovensko misijo v Zürichu. Nastop zbora je bil lepo napovedan v mesečnem glasilu za švicarske Slovence Kažipot.

Po maši je bil na sporedu koncert slovenskih narodnih in umetnih pesmi, in sicer v dveh delih. Prvi del koncerta smo odpeli v cerkvi pred glavnim oltarjem za vse prisotne, drugi del pa v lepi dvorani pod cerkvijo, kjer je pisana družba izseljencev sedla za pogrnjene mize. Izvajanje zbora so poslušalci spremljali s posebnim veseljem in ganjenostjo, pevcem pa je nastop v tem okolju prinesel izredno zadoščenje.

Stik z našimi gostitelji je prerasel v skupno veselje med družabnim srečanjem, ki se je razvilo po kosilu. Odšli smo polni lepih občutkov in, čeprav nas je čakala dolga pot proti domu, smo vendar vrinili v popoldanski spored še obisk slovitega benediktinskega samostana in mogočne katedrale v bližnjem mestu St. Gallen.

Vračali smo se mimo Appenzella in ob robu Liechtensteina čez prelaz Sv. Bernardina. Veselje zaradi uspelega nastopa in prijateljskega stika s švicarskimi rojaki se je zdaj še napajalo ob pogledu na prelepo alpsko okolje z gozdovi, veličastnimi vrhovi in zasneženimi pobočji. A kljub sproščenosti misli rade uhajajo v bodočnost, zato so nas že na poti spremljali načrti in skrbi za prihodnje leto in tudi za daljšo bodočnost zbora. V mislih smo bili povezani z dogodkom pred 23 leti, ko je zbor pel v teh krajih in je bilo pevcev 28, prav toliko kakor danes. V tem razdobju je narastel do 50 članov in dosegel lepe uspehe, a tudi zašel v težave in prebolel stiske. Danes smo še vedno strnjena pevska skupina, ki deluje v težkih razmerah zamejskega mesta in občuti pomanjkanje naraščaja, a vendar gleda z zaupanjem v bodočnost.

Kot vsi zamejski zbori si želimo, da bi umetnost zborovskega petja še vedno privlačevala slovensko mladino in da bi tisti, ki imajo dar lepega glasu, pristopili k že organiziranim pevskim skupinam ter jih s svojim svežim prilivom poživili in jim zagotovili prihodnost. Ne pozabimo, da je zborovsko petje ena izmed korenin, ki oživljajo našo narodno skupnost v zamejstvu.

D.U.

V Gorici srečanje urednikov katoliških tednikov

V petek, 17. junija, bo ob 15.30 v zavodu Contavalle srečanje urednikov katoliških tednikov Treh Benečij. Srečanje organizira Združenje italijanskih katoliških tednikov (Fisc).

Koncert pianistke Desiree Pagane v goriškem Kulturnem domu

V četrtek, 16. junija, s pričetkom ob 21.00 uri, bo nastopila na odru Kulturnega doma v Gorici (ul. Brass, 20) pianistka Desiree Pagana s posebnim recitalom, ki zajema skladbe Mozarta, Chopina, Schumana in Skriabina.

Mlada in obetavna pianistka Desiree Pagana se je rodila na Dunaju in začela s študijem klavirja pri petih letih. Študij je nato nadaljevala na tržaškem glasbenem konservatoriju pri prof. Mariji Puxeddu, od leta 1992 dalje pa obiskuje glasbeno akademijo »Incontri con il maestro« v Imoli, pod vodstvom profesorja Franca Scale.

Uveljavila se je na različnih tekmovanjih v Italiji in tujini.

Čestitke

V ponedeljek, na god sv. Antona padovanskega, se je rodil Danijel. Veselju staršev Ane in Frankota pri Aščevih, sorodnikov in prijateljev se pridružuje tudi vse verno občestvo v Števerjanu. Iskreno čestita srečnim staršem in kliče na malega Danijela božji blagoslov in varstvo Svetogorske Matere božje.

Kako so volili Slovenci na Tržaškem

Berlusconijevo gibanje Forza Italia in Finijevo Nacionalno zavezništvo (bivši MSI) sta na nedeljskih evropskih volitvah prejeli na Tržaškem absolutno število glasov za svoje kandidate. V primerjavi z nedavnimi političnimimi volitvami je Forza Italia narasla od 28,4% na 37,9%, medtem ko je Nacionalno zavezništvo izgubilo dobrih 4% glasov. Ti podatki kažejo, da so za Berlusconijevo gibanje poleg tradicionalnih desno usmerjenih volivcev okrog Liste za Trst volili še pristaši nekdanjih vladnih strank, znaten del Severne lige in tudi samih slovenskih volivcev. To je še najbolje razvidno iz volilnih izidov v okoliških občinah. Tako je v Devinu-Nabrežini glasovalo za Forza Italia 1680 volivcev ali 30,6%, v občini Dolina 830 volivcev ali 21,4%, v Zgoniku 190 volivcev ali 20,2% in v občini Repentabor 88 volivcev ali 16,9%.

Če te primerjamo z izidi parlamentarnih volitev s konca marca, vidimo, da gre za znaten premik tudi slovenskih glasov od Severne lige k Berlusconijevemu gibanju. Iz tega lahko sklepamo, da je tudi del slovenskih volivcev »naveličan« ali »nezadovoljen« s tradicionalnimi političnimi silami, za katere so v preteklosti tudi glasovali. Glede na to, da stranka Slovenske skupnosti kot izrecno manjšinska stranka ni neposredno nastopila na teh evropskih volitvah, temveč je podprla listo manjšin Federalizem, so si torej nekateri Slovenci v nedeljo raje izbrali Berlusconija.

Drugi del Slovencev, ki ni volil manjšinske liste Federalizem, se je tudi tokrat opredelil za levičarski formaciji DSL (Stranke demokratične levice) in SKP (Stranke komunistične prenove). Prva je ponujala že utrjenega kandidata v Evropski parlament Rossettija, druga pa bivšo senatorko Jelko Grbec. Toda neizpodbitno dejstvo je, da noben Slovencem naklonjeni kandidat, ki sta ga svetovali omenjeni stranki, ni bil izvoljen.

Če strnemo prve občutke in spoznanja v zvezi z izidi nedeljskih evropskih volitev, so slovenski volivci v več ali manj pomembnem številu volili za naslednje liste: Federalizem (ki jo je priporočala SSk), DSL, SKP, Severno ligo, Zelene in Forza Italia. Gre torej za zelo široko pahljačo izbir, tako, da ne moremo več govoriti o polarizaciji na tri tradicionalne politične sile (prej KPI, SSk, PSI - sedaj DSL, SSk, SKP. Stranka PSI praktično ne obstaja več).

Odbornikom upravnega odbora Narodne in študijske knjižnice, Slovenski kulturno-gospodarski zvezi, Svetu slovenskih organizacij

Spoštovani!

Radi bi pritegnili pozornost javnosti na problem, s katerim se študentje srečujemo vsak dan.

V zadnjih letih je precej naraslo število slovenske mladine, ki po opravljeni višji srednji šoli nadaljuje študij na univerzi. Mnogo slovenskih študentov redno študira v Narodni in študijski knjižnici v Trstu, ki pa je žal postala pretesna. Dovolj je, da vstopimo v knjižnico pol ure po odprtju, in je že vprašljivo, ali bomo dobili prostor, ki nam bo omogočil nemoteno učenje. Poleg tega, da nam knjižnica nudi potrebno gradivo za študij, je tudi eden redkih prostorov, kjer se slovenski dijaki in študentje srečujemo v slovenskem okolju.

Zavedamo se, da je vsakršna preureditev in razširitev poslopja knjižnice finančno precej obremenjujoča, vseeno pa prosimo, da bi čim resneje pomislili, kako bi lahko povečali prostore.

S spoštovanjem
Sledijo podpisi

Slavnostni koncert v cerkvi pri Sv. Jakobu v Trstu v počastitev skladatelja Vinka Fillija

V soboto, 25. junija, zvečer, bo v cerkvi pri Sv. Jakobu v Trstu koncert, na katerem bodo mešani pevski zbor Portorož, komorni moški zbor Izola in mešani zbor Obala Koper pod vodstvom Helene Jureš in Walterja Lo Nigra in ob spremljavi orgelskega mojstra Toneta Potočnika ločeno in skupaj izvajali cerkvene skladbe Vinka Fillija, med njimi znamenito mašo Mati božja na Ilovici, ki jo je skladatelj posvetil bazoviškim žrtvam. Predvideni koncert je sad večje akcije, ki zajema koncerte v Trstu, v Tolminu in na Sveti Gori pri Gorici ter zbirko Fillijevih cerkvenih skladb, ki je izšla lani septembra v založbi Združenja pevskih zborov Primorske in v uredništvu Borisa Fillija in Mirka Slosarja.

Kdo je bil Vinko Filli? Pevovodja, skladatelj, javni delavec, ki je živel v Tolminu od leta 1879 do leta 1948, bratranec skladatelja Hrabroslava Vogriča, s katerim je preživel otroška leta. V svet glasbe ga je vpeljal učitelj Sattler, predvsem pa Danilo Fajgelj, učitelj, organist in skladatelj ter izvedenec v kompozicijski tehniki. Poklicno je bil Filli zaposlen v pisarni občinskega sodišča, prosti čas pa je posvečal Rokodelskemu bralnemu društvu, kjer je učil pevski zbor, vodil tamburaški ansambel in orkester. Razgibano kulturno življenje v Tolminu, ki mu je bil Filli duša, je trajalo do leta 1927, ko je bilo društvo razpuščeno. Svojo dejavnost je tedaj Filli prenesel na cerkveni kor in tam vztrajal tudi v težkih razmerah po drugi svetovni vojni. Iz te dobe so skladbe, ki jih bomo poslušali v Trstu.

Filli je namreč organiziral, učil, dirigiral, a tudi skladal pesmi in pisal instrumentalne skladbe zlasti za gledališke predstave in dramske nastope. Znane so njegove cerkvene skladbe. Preproste so, doživete in občutene, delo talentiranega človeka, ki je znal s preprostimi sredstvi veliko lepega povedati, da je njegov spomin po tolikih letih vedno živ. Upamo, da bo tržaški koncert zaradi imenitnih izvajalcev pritegnil številno publiko, da bomo tudi v Trstu dostojno počastili spomin tega eminentnega sina Tolminske, skladatelja Vinka Fillija. **H**

KATOLIŠKI GLAS
dobite tudi: v trafiki pri openskem tramvaju, v Tržaški knjigarni in v trgovini Fortunato.

Občine

Znani tržaški glasbenik in organist v stolnici sv. Justa Giuseppe Radole je v knjigi Orglarska umetnost v Trstu, ki je izšla v Bologni leta 1975, povzel iz občinskega arhiva, da je imela openska cerkev orgle že v 18. stoletju. Tržaška občina je namreč leta 1825 plačevala tamkajšnjega organista. V istem arhivu je še povedano, da so orgle leta 1853 restavrirali. Med leti 1855 in 1858 je znana orgelska hiša Giovanni Tonoli postavila na kor nove orgle s 23 registri. Slednje je v letih 1876 pregledal in uglasil Angelo Dolzan (Dovžan?). Med prvo svetovno vojno so jih razstavili, popravili jih pa šele po njej.

Župnijska cerkev sv. Jerneja je doživela temeljito obnovo in je tako v ponos Opčinam in njihovim ljudem. Za prenovitev zunanjščine je bila odgovorna tržaška občina, za notranjost pa je šlo v breme domačinov, pretežno Slovencev. Sredstev je zmanjkalo za orgle, ki so bile v zelo slabem stanju, ker jih je pokvarila voda, ki je puščala skozi streho.

Želja, da bi domačo cerkev obogatili še z orglami na koru in tako dokončali pred leti zastavljeni si cilj celotne obnovitve, je opogumila odbor, ki je v soglasju z župnijo začel z akcijo.

Na priporočilo prof. Berganta je odbor povabil orgelskega mojstra Antona Jenka iz Ljubljane, da bi si orgle ogledal. Mojster je utemeljil, da se glasbilo lahko restavrira in postavi tako, da bo tudi akustično na pravem mestu. Proračun obnovitve je bil dokaj ugodnejši od onih, ki so nam jih predstavile tri naprošene italijanske firme. Prepričani, da bo obnovitev orgel za cerkev ne le estetska pridobitev, ampak tudi obogatitev, saj bodo orgle lahko služile tudi za koncerte, ki so že skoro tradicija naše skupnosti, smo začeli z deli.

Razstavljene orgle so odpeljali v delavnico v Ljubljano. Izvoz v tujino, čeprav začasen, ni bil enostaven. Za pomoč pri birokratskih postopkih se moramo zahvaliti tako italijanski kot slovenski carini in osebju v špediterskih uradih.

Po večtedenskem delu so orgelski mojster Anton Jenko in sodelavci neuporabno Zaninovo glasbilo temeljito uredili, da je v ponos župnijski cerkvi. Orgle so namestili na kor tako, da so sedaj vidne iz cerkve in jo tudi estetsko dopolnjujejo. Po dolgem času lahko ponovno poslušamo zvok različnih barv in višin tonov, ki v lepem sozvočju prihaja iz raznih piščali. Obnovljene orgle so popolnejše, imajo 27 registrov (prej 12) in so zato bolj primerna za zahtevnejše koncerte.

V tem našem podvigu smo lahko uspeli le s prispevki župljanov in dobrotnikov ter skupine prijateljev, ki so ves čas prostovoljno delali. Prav prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so nam do sedaj pomagali s spodbudami in darovi ter zaupamo v njih nadaljnjo pomoč.

Župnija Sv. Jerneja vabi na otvoritveni koncert obnovljenih orgel, ki bo v nedeljo, 10. junija, ob 20.30 v župnijski cerkvi. Koncertirala bosta prof. Hubert Bergant — orgle in prof. Anton Grčar — trobenta.

Ob vstopu v cerkev bo vsak dobil koncertni list. Namesto prostovoljnih prispevkov bo na razpolago ovojnica, ki jo boste lahko s svojim darom za kritje stroškov obnovitve orgel oddali po koncertu.

Koroški koncert v Bazovici

V petek, 10. t.m., je KD Lipa iz Bazovice priredilo koncert koroških pesmi v izvedbi moškega zbora prosvetnega društva Bilka iz Bilčovsa in mešanega kvarteta Rož.

Prosvetno društvo Bilka ima 82-letno tradicijo v Bilčovsu: pesem so gojili v mešani kot moški zasedbi v vsem povojnem obdobju. Od leta 1982 vodi zbor pevovodja Mirko Lansegger in je gotovo tudi njegova zasluga, da je v 20-članskem zboru velika večina mladih. Zbor izvaja slovenske narodne in umetne pesmi.

Mešani kvartet Rož pa nastopa v sedanji zasedbi 2 leti; prej je nastopal kot mešani tercet in tudi kot trijo z Instrumentalno spremljavo. Pevci so glasovno zrasli v mešanem pevskem zboru Rož iz St. Jakoba v Rožu, kjer nekateri še vedno sodelujejo. Vodi jih Simona Rovšek. Pripravljajo tudi kaseto, ki bo izšla ob koncu leta 1994. Pevci izvajajo bodisi umetne kot narodne slovenske pesmi, segajo pa tudi po polifonskih skladbah in po pesmih drugih narodov. Kvartet je zelo priljubljen tudi med nemško govorečimi Korošci.

Koncert bi moral biti sicer na vaškem dvorišču »pri Županovih«, a bilo je potrebno se zateči v Bazovski dom, ker se je vreme ohladilo in postalo neprimerno za prireditev na prostem. Dvorana je bila pretesna za poslušalce, ki jih je ubrano in dovršeno petje kar prevzelo. To posebno vzdušje se je še stopnjevalo ob večerji po koncertu. Bili smo samo ena družba, kot bi se od vedno poznali. Spet smo preverili, kako pesem in glasba povezujeta ljudi.

Upamo v še mnogo takih srečanj, ki prinesejo v naše vasi trenutek užitka in stik z že malo zanemarjeno kulturo.

MR

Posebna številka Rasti

Bralci so navajeni, da prejmejo mladinsko prilogo Rast skupaj z revijo Mladika, ko le-ta izide. Stvari pa so tokrat šle drugače kot ponavadi, saj je na začetku prejšnjega tedna izšla posebna številka Rasti, ki ima tudi različen format od navadnega. Posebna številka Rasti se nam predstavlja kot lična brošura, ki vsebuje kopico informacij o slovenskem katoliškem kulturnem in prosvetnem delovanju na Tržaškem. Bralec, ki vzame to brošurico v roke, se torej lahko seznani s številnimi podatki o zgodovini in delovanju Slovenske prosvete, Slovenskega kulturnega kluba, Radijskega odra, Drage in Drage mladih, Društva slovenskih izobražencev, knjižnice Dušana Černeta idr. Notranji del publikacije je oblikovan kot gledališki list za predstavo Igra zamenjav ali Skupaj je lepše, ki jo je gledališki krožek SKK naštudiral in izvedel v začetku tega leta z vrsto nastopov v zamejstvu in matici, kjer je doživela lep uspeh.

K ličnosti brošure gotovo prispeva tudi bogato fotografsko gradivo, ki prikazuje različna obdobja iz zgodovine Slovenske prosvete, SKK-ja, Drage in drugih ustanov in manifestacij. Skratka, publikacija je lepa, pregledna in vabljiva, tako da jo človek rad vzame v roke in z užitkom prebere. Hvaležni moramo zato biti mladim sodelavcem in urednikom Rasti za vložen trud, ki je obrodil bogat sad. **(iž)**

Sv. maša za žrtve v Rižarni

Vsako leto se v tržaški Rižarni daruje sv. maša za vse žrtve neizprosnega nasilja iz preteklosti. Ko se danes povsod spet prebujajo težnje po nestrpnosti, ki se vedno pogosteje izražajo tudi z nasilnimi dejanji, sta spomin na žrtve in molitev za ljubezen in spoštovanje med različnimi še posebej pomembna.

Letos bo sv. maša v Rižarni v nedeljo, 19. junija, ob 17. uri.

Maševal in govoril bo msgr. dr. Lojze Škerl.

DRUŠTVO SLOVENSKIH IZOBRAŽENCEV vabi na zaključek letošnje sezone ponedeljkovih večerov, ki bo 20. junija. Društvo bo ob tej priložnosti počastilo pisatelja Alojza Rebulo ob njegovem bližnjem življenjskem jubileju. Začetek ob 20.30.

ZAHVALA

V zvezi s člankom v Katoliškem glasu z dne 19. maja o umoritvi Marte Terčon in s pesmijo Vladimirja Kosa S.J. v Katoliškem glasu z dne 9. junija, vas vljudno prosimo, da objavite priloženo.

Spoštovani g. Vladimir Kos!

Presenečeni in globoko ganjeni za pesem, ki ste jo posvetili naši sestri Marti, ki so jo partizani kruto umorili leta 1944, se Vam iz srca zahvaljujemo in prosimo Boga, naj obilno poplača za tako izrisana čustva, tako hitro izražena in to iz daljnje Japonske. Vdani in neskončno hvaležni bratje in sestre nepozabne Marte. Za vse.

Slivno, junija 1994

Marica Terčon

OBVESTILA

KVARTET NOMOS, ki ga sestavljajo Aldo Žerjal, Erika Buzečan, Aljoša Tavčar in Aljoša Saksida, vabi na nastop, ki bo v soboto, 18. t.m., ob 20. uri v prostorih KD Ivana Grbca. Na sporedu so operne arije in ljudske pesmi.

21. SREČANJE SLOVENSKIH LOVSKIH PEVSKIH ZBOROV IN ROGISTOV bo v Boljuncu. V petek, 17. junija, 18. uri bo v gledališču F. Prešeren razstava lovskih motivov in umetnikov. V soboto, 18. junija, bo skupen nastop vseh zborov in skupin rogistov. Sodeluje godba na pihala iz Ricmanj. Pokrovitelj skupnega nastopa je Občina Dolina.

ŽUPNIJSKA SKUPNOST DEVINA, ŠTIVANA, MEDJE VASI vabi na KONCERT NABOŽNE GLASBE. Na praznik farnega zavetnika sv. Ivana, v petek, 24. t.m., bo v župni cerkvi v Štivanu ob 20.30 nastopil mešani zbor Jacobus Gallus iz Trsta, ki ga vodi Janko Ban. Izkupiček večera bo namenjen obnovi cerkve, v kateri bo koncert.

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE vabi na Molierovo komedijo ZDRAVNIK PO SILI v režiji Zvoneta Šedlbauerja. Predstave na prostem bodo: v torek, 21. t.m., v Parku v Prebenegu; v sredo, 22. t.m., na Hribenci v Zabrežcu; v četrtek, 23. t.m., na Mausarju v Repnu; v petek, 24. t.m., na igrišču na Vrhu; v soboto, 25. t.m., na igrišču pod županstvom v Zgoniku; v nedeljo, 26. t.m., na igrišču Sokola v Nabrežini; v ponedeljek, 27. t.m., na vrtu Gospodarske zadruge v Bazovici.

MLADI IZ SLOVENSKIH ŽUPNIJ TRŽAŠKE ŠKOFIJE so vabljeni na MLADINSKI DAN, ki bo v nedeljo, 19. junija, na Proseku. Ob 11.30 bo zbiranje na vrtu skupnosti Družina-Opčine na Božjem polju. Po skupnem kosilu in športnih igrah bo ob 16.30 mladinska maša v jami Pečina na Proseku. Ob 18. uri bo v proseški cerkvi koncert skupine Lampica iz Ptuja. Lepo vabljeni!

Uspešnost šolskega zbora

Prijetno presenečenje in veliko veselja je vzbudila v Gorici prva nagrada, ki jo je prejel mladinski p. zbor N.S. Šole I. Trinko iz Gorice na meddeželnem tekmovanju v S. Donà di Piave (VE). Zato se je tudi povečalo zanimanje za to pevsko skupino. Že nekaj let goriško šolsko skrbništvo organizira mednarodno srečanje »Europa insieme« in tudi letos, ob tej priliki, je zbor I. Trinko dostojno zapel svoj repertoar pesmi.

V nedeljo, 29. maja, ob prazniku špargljev v Štandrežu, je zvečer šolski zbor nastopil in prekinil hrupno plesno glasbo s svojim milim večglasnim petjem, ki ga je številno občinstvo hvaležno sprejelo.

V ponedeljek, 6. junija, je bilo v mestu Ceggia blizu Benetk srečanje nagrajenih zborov na tekmovanju v S. Donà di Piave. Tudi tega so se goriški pevci udeležili in se prav lepo izkazali in navdušili dvorano, polno vseh šolskih otrok tistega mesta. Po obisku mesta so goriški učenci dobili kosilo v tamkajšnji srednji šoli.

Nato so šli v Benetke, kjer so obiskali operno gledališče La Fenice. Spremljal jih je poseben vodič, ki jim je razkril, kako deluje tako velika glasbena ustanova.

V lepem in svetlem popoldnevu so se potem mali pevci nagledali zanimivega mesta in ga večidel prehodili.

Zadnji javni nastop je bil pretekli torek v Kulturnem domu ob srečanju z bosanskimi otroki, ki so nastopili tisti večer.

In končno je zbor zapel še enkrat pri šolski maši ob zaključku šolskega leta in ob podelitvi bralnih značk. Ganljivo je bilo to njihovo srečanje, saj so se vsi zavedali, da je to zadnjič, ker jih bo večina šla na druge šole.

Lepi dosežki tega šolskega zbora so sad skupnega prizadevanja in dela učencev, šolskega osebja, ravnateljstva in seveda mentorja in dirigenta samega, ki je prof. S. Jericijo, skladatelj, ki je za ta mladinski zbor napisal že številne pesmi in so jih mali pevci lepo sprejemali in jih navdušeno izvajali.

Zbor Filipinske Univerze v Podgori

V nedeljo, 19. junija, bo v cerkvi Sv. Justa v Podgori ob 21. uri koncert slovitega pevskega zbora UNIVERSITY OF THE PHILIPPINES CONCERT CHORUS iz filipinske univerze v Quezon City. Organizatorji PD Podgora so uspeli prirediti prav v Podgori za ljubitelje zborovskega petja ta izjemni koncert, ki spada v okvir italijanske turneje filipinske skupine.

Mešani pevski zbor iz Quezon City je eden izmed najboljših zborov na svetu in je bil deležen mnogih najvišjih nagrad na mnogih mednarodnih tekmovanjih.

Na razpolago ima različne programe po želji organizatorjev: spevoigre, kantate ali musicals.

V Podgori bodo izvajali program CANTANTE DOMINO, ki je razdeljen v štiri dele: najprej bodo zapeli dela svetovnih klasikov kot so Hassler, Mozart in drugi, nato izbor različnih izvedb Aleluje raznih avtorjev in narodnosti, potem pa niz ljudskih hvalnic v priredbi sodobnejših skladateljev, nazadnje pa še serijo črnskih duhovnih pesmi.

Koncert, ki ga bo vodil dirigent Rey T. Paguio, bo potekal pod pokroviteljstvom SSO.

Fotografska razstava v Katoliški knjigarni

V Katoliški knjigarni na Travniku v Gorici so v likovni galeriji v petek, 10. junija, odprli lepo fotografsko razstavo dveh mladih goriških slovenskih fotografov. Goriški publiki se predstavljata s svojimi modernimi barvnimi fotografijami Flavio Mosetti in Valter Nanut, ki sta člana foto kluba Skupina 75 iz Gorice. Obema mladima goriškima fotografoma se pozna, da jima je fotografija več kot le konjiček, saj so njune fotografije na vrhunski tehnični ravni, tematika pa je daleč proč od gole dokumentaristične sporočilnosti fotografije: gre za vrhunske umetniške fotografije, s katerimi se lahko mlada goriška Slovenca ponašata. Eden največjih živečih slovenskih fotografov, mojster fotografije in zdravnik Rafael Podobnik, je o Flaviu Mosettiju dejal, da so predmeti na njegovih fotografijah »odrešeni njihove namembnosti in prestopijo v sanjski svet«, o Valterju Nanutu pa, da »avtor uživa v skoraj žaljivi preprostosti«. Fotografska razstava Flavia Mosettija in Valterja Nanuta bo v Katoliški knjigarni na ogled do 24. junija.

Še polemike o Kraškem parku

Načrtovani kraški park je še vedno predmet sporov in polemik med deželno upravo, naravovarstveniki, raznimi družbeno-političnimi in stanovskimi organizacijami ter lastniki zemljišč.

Prejšnji teden je Združenje zasebnih kraških lastnikov (ZZKL) na seji svojega odbora v sredo, 8. t.m., zelo kritično ocenilo ravnanje Travanutove deželne uprave, saj je le-ta, po njihovem mnenju, popolnoma prezrla zahteve, ki jih je ta stanovska organizacija postavila, in sicer to, da morajo pri načrtovanju parka, pa tudi pri njegovem upravljanju sodelovati lastniki, ter odpravo vseh restriktivnih določb, ki v bistvu omejujejo razvoj kraškega teritorija.

Oglasila se je tudi znana naravovarstvena organizacija Svetovnega sklada za naravo (WWF), katerega predstavniki se zavzemajo za razširitev območja, na katerem naj bi nastal kraški park. Le-ta naj bi po njihovem zaobjemal tudi kraško-obalno območje od izliva Timave do Miramara ter Dolgo krono v dolinski občini in dolino Oreha v miljski občini. Naravovarstveniki se zavzemajo tudi za ustanovitev širšega zaščitenega območja vzdolž slovensko-italijanske meje.

Ni še znano, kdaj bo deželna vlada odobrila osnutek, ki govori o ustanovitvi kraškega parka, vendar je ozračje v naših krajih že nekaj časa dokaj napeto. Pred omenjenimi zadnjimi posegi se je v prejšnjih tednih dvignilo kar precej negativnih glasov v zvezi z oblikovanjem naravnega parka na kraškem teritoriju. Prebivalci Krasa so seveda upravičeno zaskrbljeni nad usodo tega območja, na katerem živijo, in je v preteklosti že doživelo več nasilnih posegov, ki so okolju, naravi in prebivalstvu nedvomno bolj škodili kot koristili. Razumljive so torej zahteve, naj bo načrtovanje in z njim nastanek in oblikovanje kraškega parka čimbolj pod nadzorstvom krajevnih dejavnikov, v prvi vrsti prebivalcev in lastnikov.

Zaključne prireditve na naših šolah

Prejšnji teden se je za naše učence in dijake kot tudi za milijone njihovih vrstnikov širom po Italiji šolsko leto zaključilo. Na številnih naših šolah so se zvrstile zaključne prireditve, ki so vsebovale tudi bogate kulturne sporede. Naj pri tem omenimo prireditvi na Proseku in pri Sv. Jakobu, podelitve bralnih značk in vrste drugih nagrad našim učencem in dijakom itd.

Nedvomno je bilo letošnje šolsko leto za naše šole uspešno, saj so se mnogi njihovi pripadniki izkazali z nagradami na literarnem, likovnem in gledališkem področju. Obstajajo pa tudi zelo temne točke, kot npr. grenko spoznanje, da je slovenski profesor član neofašistične stranke, da mnogim srednjim šolam grozi združitev in da so mnoge osnovne šole skorajda obsojene na zaprtje zaradi pomanjkanja otrok. Da o predvpisih v slovenske vrtce in šole niti ne govorimo...

Ronke

V petek, 10. junija, se je po osmih letih spet sestala na vabilo občinske ronške uprave nova komisija (čeprav prejšnja ni bila nikoli uradno ukinjena) za slovensko manjšino. Slednjo so na Občini že odobrili na koncu prejšnjega leta in vsebuje predstavnike slovenskega življa (društvo Jadro, šolo, vrtec in slovensko knjižnico) ter predstavnike obstoječih političnih komponent.

Prisoten je bil odbornik za kulturo L. Furlan, ki je vse toplo pozdravil tudi v imenu župana. Omenil je javno funkcijo in pomembnost prisotnosti tega slovenskega deleža v občinskem kontekstu, ki bo ovrednotilo krajevni kulturni prostor. Zaradi tega bi se po njegovem mnenju, komisija morala preimenovati v občinsko komisijo za slovensko kulturo. Zagotovil je tudi občinsko pomoč za razne potrebe in pri uporabljanju raznih občinskih prostorov. Glede delovanja je še poudaril, da bo prek te nove »strukture« občina tudi oživela stike z občinama Novo Gorico in Metliko. Belokrajnska občina je med drugim z našo pobratena in tako bodo letos po obisku njenega župana v Ronkah, zadnje deset dni julija, domačini gostili po domovih skupino otrok, ki bodo spoznali naše kraje in se bodo tudi pozabavali na naših plažah.

V diskusiji so prišli na vrsto še šolski problemi, kot sta nevarnost zaprtja šolske stavbe v Romjanu in prevoza otrok vrtca in šole. Ti namreč ne prihajajo samo iz bližnje okolice, ampak tudi iz Tržiča, S. Canziana, Pierisa, Špetra ob Soči in Foljana.

Komisija iz osmih članov in slovenskega zapisnikarja se bo spet v kratkem sestala, da izvoli predsednika in tajnika, ter se bo tokrat srečala tudi z odbornikom za šolstvo F. Miniussijem za obravnavo prej omenjene problematike.

Karlo Mučič

Zadnje slovo

V četrtek, 9. junija, so v Dolu pokopali Mirkota Perica. Pokojni je vodil znano gostilno pri Devetakih, ki jo je podedoval po očetu. Ker stoji gostilna ob cesti Gorica - Trst, se v njej popotniki radi ustavljajo. Pokojni Mirko je zaradi bolezni izgubil obe nogi in je veliko pretrpel. Nazadnje ga je Bog rešil hudega trpljenja v bolnici sv. Janeza od Boga.

Pokojnemu večno plačilo pri Bogu, njegovim trem sinovom in ženi Jožici naše sožalje.

Ob slovesu od Ivanke Brumat

Ivanka Pavlič vd. Brumat je bila svakinja pok. msgr. Mirka Brumata. Leta 1932 se je namreč poročila z njegovim bratom Ivanom. V zakonu sta imela dve hčeri, Mirjam in Irenko. Mož je imel trgovino v ul. Formica.

Po rodu je pokojnica bila Tržačanka, ker se je rodila v Rojanu pred 96 leti, toliko jih je namreč učakala. Po končani slovenski šoli se je zaposlila kot uradnica na železnici, toda kot toliko drugih Slovencev je l. 1928 izgubila službo, ker je bila Slovenka. Preselila se je v Gorico in se tu spoznala z Ivanom Brumatom.

PD PODGORA
pod pokroviteljstvom
SVETA SLOVENSKIH ORGANIZACIJ
vabi na
KONCERT
zbora Filipinske Univerze
UNIVERSITY OF THE PHILIPPINES CONCERT CHORUS

Cantante Domino

klasično religiozna glasba

Dir. Rey T. Paguio
Spremlja: Raul Navarro

Cerkev sv. Justa Mučenca v Podgori
Nedelja, 19. junija 1994, ob 21. uri

SVET SLOVENSKIH ORGANIZACIJ
vabi na
okroglo mizo o zaščiti Krasa,
ki bo v soboto, 18. junija '94, ob 18. uri na sedežu zborov v Devinu.
Sodelujejo: deželna odbornika za načrtovanje Paolo Ghersina in kmetijstvo Tiziano Chiarotto, deželni svetovalec Bruno Longo, predstavnika Coldiretti iz Trsta in Gorice, dr. Mario Gregorič za Kmečko zvezo iz Trsta, odvetnika Peter Močnik in Jože Škerk ter inž. Danilo Antoni.
Predsednik
Marija Ferletič

S.K.D. HRAST - DOBERDOB
pod pokroviteljstvom
SSO

»Al' maraš kaj za me?«

scenski koncert

MePZ HRAST iz Doberdoba v sodelovanju z dramsko skupino ODER 90

dirigent Hilarij Lavrenčič
tekst in režija Franko Žerjal

V Doberdobu na »Belotovem berjaču« v petek, 17. junija, ob 21.15.

Ob 20. uri bo v župnijski dvorani otvoritev razstave **Škedenjska Krušarca.**

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

Ivanke Brumat roj. Pavlič

se iskreno zahvaljujemo msgr. K. Humarju in g. župniku C. Žbogarju za lep pogrebni obred in ganljive poslovilne besede. Topla zahvala tudi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje in pospremili našo drago na njeni zadnji poti.

Žalujoči Mirjam in Irene z družinama

Gorica, Malcesine, 16. junija 1994.

KATOLIŠKI GLAS
Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949
Glavni in odgovorni urednik: Dušan Jakomin
Izdaja: Zadruga Goriška Mohorjeva
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00480890318
Tiska: Tiskarna Budin
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia
Letna naročnina v lirah:

Italija	55.000
Slovenija	55.000
inozemstvo	80.000
zračna pošta	100.000

Oglasi in osmrtnice: 1 modulo (5 cm višine v enem stolpcu) 45.000 lir + 19% IVA. Možne so sestave z več enako velikimi moduli, ne pa vmesne mere.
Član:
ZDRUŽENJE ITALIJANSKEGA PERIODIČNEGA TISKA
ZVEZA ITALIJANSKIH KATOLIŠKIH TEDNIKOV